

Jenny Arean gefotografeerd in Amsterdam

Geen vakantie is geslaagd zonder
John Le Carré!

Jenny Arean

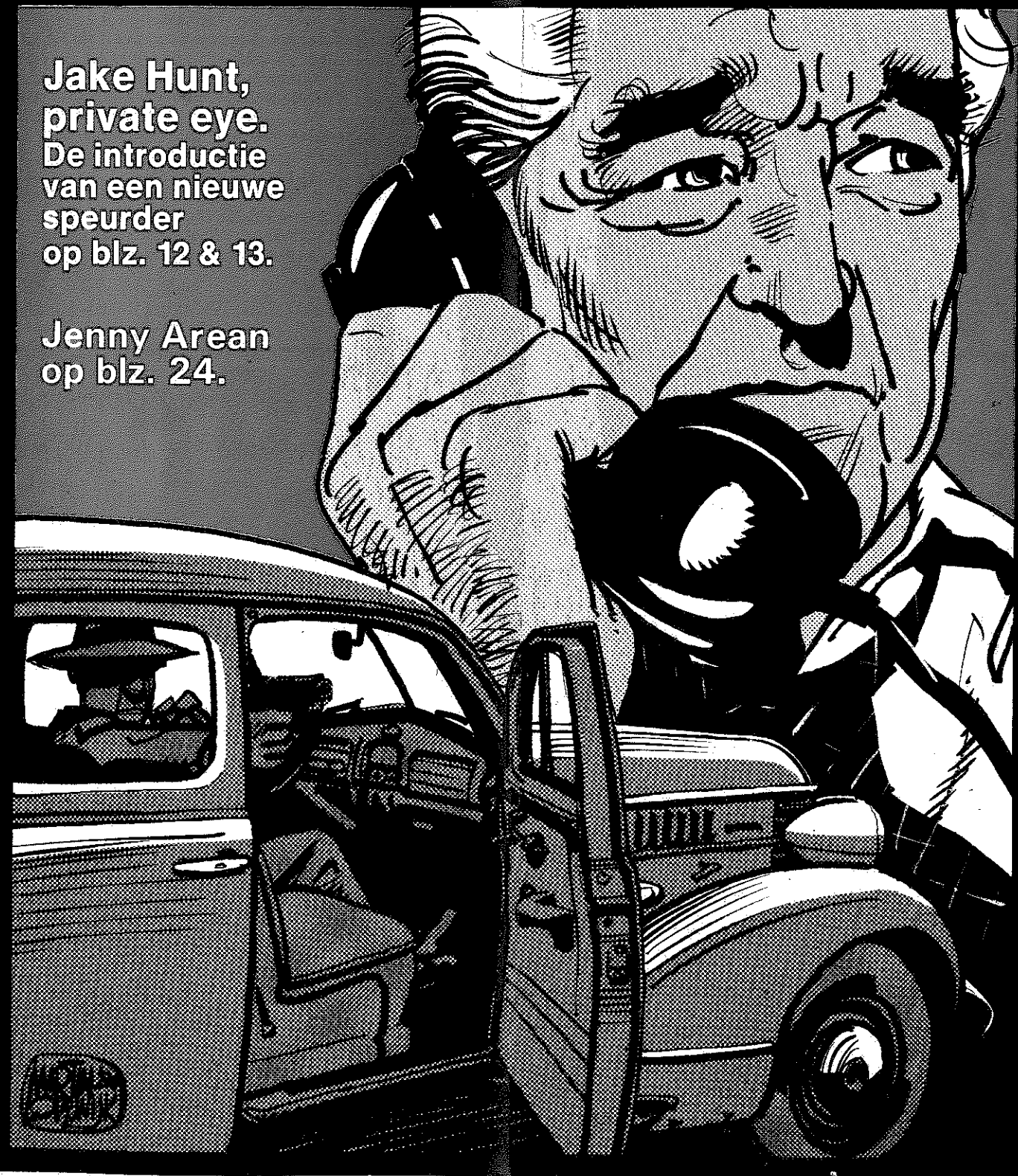
THRILLERS & DETECTIVES

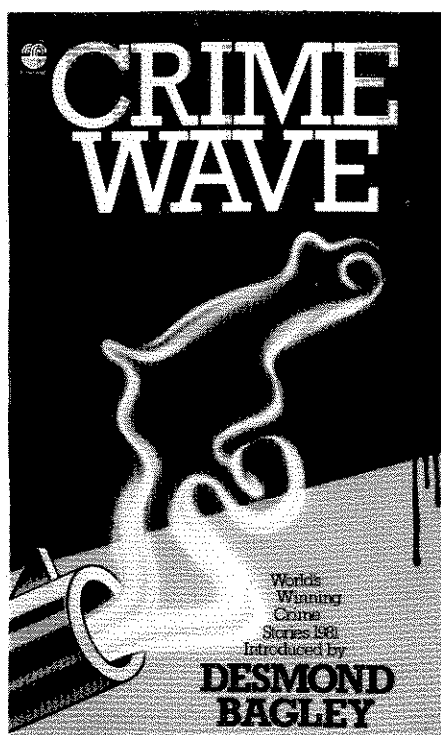

Redactie en Administratie p/a Nic. Maesstraat 139 hs, 1071 PX Amsterdam, 4e jaargang nummer 3, juni 1984 prijs f 3,75.

**Jake Hunt,
private eye.**
De introductie
van een nieuwe
speurder
op blz. 12 & 13.

Jenny Arean
op blz. 24.

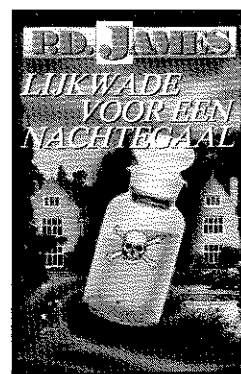
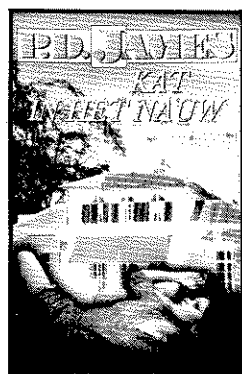
Omslagverhalen

Een bijzonder aanbevelenswaardig boek is *Crime Wave* (Fontana, VD, 12,30), dat al weer een tijd geleden uitkwam. Het is een collectie korte misdaadverhalen, resultaat van een prijsvraag ter ere van het derde International Crimewriters Congress, dat in 1981 in Stockholm werd gehouden. Het aanbod in de bundel is gevarieerd, van avonturen in de grote stadsjungle New York tot in een Navajoreservaat in New-Mexico. Iedere lezer komt ruimschoots aan zijn trekken. De internationale jury, waarin Fred Dannay zitting had (de overgebleven helft van Ellery Queen, die daarna overleden is) wees de voor ons onbekende Frank Sisk als winnaar aan met het verhaal *A visit with Montezuma*. Dat leverde behalve publicatie ook een Saab Turbo op. Sisk is een Amerikaanse journalist die net 21 jaar oud zijn eerste verhaal verkocht en nu inmiddels zo'n 250 verhalen heeft gepubliceerd. Een van de bekroonde inzendingen is van de hand van de Nederlander Janwillem van de Wetering, getiteld *The murders in the alley of the mad nun*. In

totaal zijn 15 verhalen bijeengebracht, waaronder dat van de derde prijs winnaar Tony Hillerman, die hier ook in de ter ziele gegane Meulenhoff-serie is verschenen. Het omslag is eenvoudig, maar wel doeltreffend ontworpen. Meestal blijkt dat de beste covers gebaseerd zijn op een simpel idee. Het gaat om een heldere, goed leesbare typografie en een in een oogopslag herkenbare illustratie. Dit omslag is er zo een. Een loop van een pistool is in beeld met daaruit het kringelende rookpluimpje dat overblijft na het afschieten van een kogel. En, wat een wonder, het vormt de contour van een eenzelfde pistool. Een replica van zichzelf vormt het pistool, net als de verhalen een replica van de echte, meedogenloze wereld zijn. De ondergrond is rood en wordt halverwege begrensd door fel geel, met als subtiel detail het druipen van enkele druppels rood over de kleurengrens. De bundel is voorzien van een voorwoord van de ook al overleden bestsellerauteur Desmond Bagley, die al een auto had.

Steye Raviez

SPANNING ALS SPECIALISME

Als paperback 19,90
Verkrijgbaar bij elke boekhandel.

 Elsevier

Hollandse Nieuwe

Toffe Jongens

Als hoofdpersoon voor zijn thrillers heeft Bert Hiddema een soort huursoldaat bedacht. Flip heette hij in *Zwart Geld*, het eerste avontuur. In *Piri-piri* dat net is verschenen (Veen, 17,50) blijft hij verder naamloos, maar wel geheel zijn eigen oude zelf. Hij is laconiek, goed getraind en voor de duvel niet bang. In *Piri-piri* (de naam van een scherp goedje) doet hij een oude gabber een plezier door in Portugal op zoek te gaan naar een tienerdochter uit een mislukt huwelijk. De echte hoofdpersoon in het verhaal over filmsterren en popmuzikanten is Portugal zelf en dan speciaal de Algarve. Lopend en op de fiets moet de hoofdpersoon zich uit de handen van boeven weten te houden terwijl de autochtonen wat broerierg toekijken en het liefst over Ajax-Benfica mijmeren. De harde humor van Hiddema is door zon en wijn (en misschien ook de uitgever) wat getemperd, maar dat maakt *Piri-piri* er niet minder aardig om. Hoogtepunt in het verhaal is een wedstrijd tussen twee Mercedesen en een racefiets, merk Nishiki. Duitsland tegen Japan, in plaats van samen tegen de rest van de wereld. (TC)

Beatrijs Ritsema: Nu ook fictief

Let op, literair!

'Dertien oorspronkelijke Nederlandse horror-verhalen van literair gehalte' biedt de bundel *Uit den boze* (Sijthoff, f 24,50). Die laatste toevoeging schijnt heel belangrijk te zijn, want samensteller Robert-

Henk Zuidinga maakt in zijn inleiding een hoop ophef over het verschil tussen 'literair' en 'pulp- en lectuurniveau' – en over het unieke van zijn initiatief om Nederlandse schrijvers te benaderen 'met het verzoek een literair verhaal en het horror-element te verenigen'. Tim Krabbé, Henk Romijn Meijer, Jan Siebelink, Hans Vervoort en Beatrijs Ritsema (die hier haar fictie-debuut maakt) grepen de invitatie aan voor een speelse stijlroefening in het griezel-genre – meestal zonder dat er al te veel overtuiging uit spreekt. Rudolf Geel en A.F.Th. van der Heijden hebben zich in feite niets van de opdracht aangetrokken, maar gewoon een spannend (en in het geval van Geel zelfs heel boeiend) verhaal geschreven. De rest dacht waarschijnlijk dat Robert-Henk Zuidinga 'een literair verhaal' volgens de definitie van Carel Peeters en Jaap Goedegebuure besteld had: literatuur is alles wat je niet voor je plezier leest. (BV)

In dit nummer

Naast de vaste rubrieken *Hollandse Nieuwe*, *Werk van Buitenlanders*, *Made in USA & UK*, *Kort Amerikaans*, *I'll make him an offer, he can't refuse* en *Kijk uit je Doppen* in dit nummer ook: *Gesprek met stripmaker Martin Lodewijk*. *Leeftocht voor de Vakantie*. Het eerste optreden van Jake Hunt, een private eye-strip van Martin Lodewijk en Jacques Post.

En tevens twee nieuwe rubrieken. *Rauwe Werkelijkheid*, aandacht voor non-fiction op misdaadgebied. *Britse Misdaadgolven*, een nieuwsbrief van crime-schrijver HRF Keating, speciaal voor Thrillers & Detectives gemaakt.

Neo-spionnen

Bureaucratie brengt rompslomp met zich mee. Hoe groter de organisatie, hoe trager alles gaat. Daarom heeft J.N. Meijssing een alternatief verzonnen voor de altijd besmuikt gegiechel oproepende BVD en een soortgelijke veiligheidsdienst bedacht

die, niet gehinderd door controle van boven, een stuk slagvaardiger kan opereren. De naamloze hoofdpersoon van Meijings thrillerdebuut **Bergers oplossing** (Sijthoff, 16,90) heeft het soort werk dat zich onmogelijk laat combineren met iets als een huwelijk, omdat elke echtgenote of vriendin doodziek zou worden van alle geheimzinnigheid erom heen. Wanneer een collega van hem vermoord wordt, gaat de hoofdpersoon op eigen houtje op onderzoek uit en raakt verward in allerlei smerige zaakjes, waar de krakersbeweging, onroerend goed speculanten, louche sportschooltypes op bedenkelijke wijze in figureren. De plot is nogal warrig. Toen ik het boek uit had, was me nog steeds niet echt duidelijk waar al die heisa met bedreigingen en achtervolgingen nu om te doen was. Het gespiegde en door de wol geverfde taalgebruik van de personages doet op den duur wat geforceerd aan. Maar het ideologische gekwaak van de voormannen van de Midden Partij (sleutelnaam voor Centrum Partij) heeft Meijning scherp gepersifleerd met een goed gevoel voor belachelijke nuances. Dit zijn ongetwijfeld de sterkste passages in het boek dat weliswaar een beetje chaotisch is, maar verder toch wel lekker wegleeft. (BR)

Het teken van de klauw heet het boek (Sijthoff, 19,90). Geschreven door ene Jan van Hout. Wie is van Hout? Deze vraag, al meer dan tien jaar geleden opgeworpen door de beroemde psychotherapeut Jan Foudraïne, is actueler dan ooit. Is het een pseudoniem van de Belgische antischrijver John Vermeulen? Er is veel dat in die richting wijst. De titel van het boek, de naam van de hoofdpersoon – Kit Holm –, de zaken waar Kit belangstelling voor heeft – de 'Velzer affaire', het 'Venloër grensincident' –, dit alles doet het ergste vermoeden.

De lezer zij gerustgesteld, en meer dan dat. Wie van Hout dan ook is, hij speelt in een hogere klasse dan zijn voornoemde collega en dan de meeste andere Nederlandstalige auteurs in zijn genre. Dat genre is de Deighton/Le Carré traditie. Kit Holm wordt door een Nederlandse veiligheidsdienst gemanipuleerd om, ogen-schijnlijk uit vrije wil, een neo-nazistische organisatie op te rollen. Het lokkertje dat daarvoor nodig is bestaat uit een aantal 'toevallige' bevindingen die hij in verband brengt met de mysterieuze dood van zijn vader, een jaar of tien na WO II.

Van Hout schrijft buitengewoon vaardig en de hoofdpersoon, hoe cynisch en doordauwerig ook, mist de ordinare zelfingenomenheid die door andere schrijvers

vaak abusievelijk gezien wordt als kenmerkend voor het Amerikaanse *hard-boiled* idioom. Als van Hout leert, in tegenstelling tot zijn eerste boeken de actie wat meer te doseren en de intrige iets overzichtelijker te houden, kan hij één van de beteren in het vak worden. (HKg)

Deftig verval

Moord op eigen bodem (Loeb, 12,50) is overduidelijk bedoeld als *appetizer* voor de beginnende thrillerlezer. Een schaamteloze promotie-uitgave voor de vacantienganger die te elfder ure nog wat leeswaar inslaat voor het geval dat het weer hem noodzaakt, zich tijdelijk in de caravan terug te trekken.

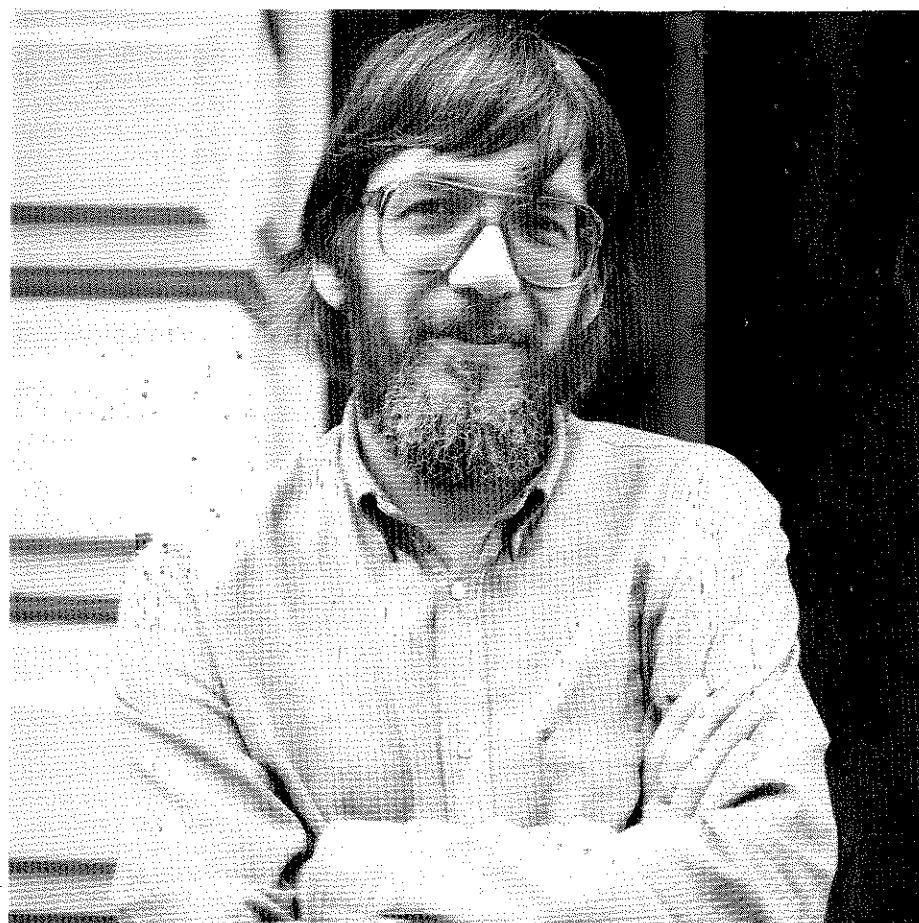
Of de schrijvers uit het fonds nu van de misdaadroman hun specialiteit hebben gemaakt (Walraven, Janwillem van de Wetering, Theo Jokes) of nieuwelingen zijn in deze branche (Guus Luijters, Bernard Sijsma), allemaal moeten ze eraan geloven. Een en ander resulteert in een even melige als onevenwichtige bundel. Dit is geenszins de schuld van de 'nieuwelingen'. Zelf vond ik de bijdragen van Guus Luijters en Theo Kars nog het aardigst, niet alleen vanwege hun korthed (Luijters heeft slechts viereenhalf pagina nodig), maar ook omdat zij de ergste cliché's hebben weten te vermijden.

Hoe anders ligt dit bij de belevenissen van de komische rechercheurs Grijpstra en de Gier (van de Wetering), het puzzelechtpaar Hendrix en Brederode (Jokes), en het Swiebertje-huishouden van dokter Joris Joris en zijn trouwe Hannes (Hellinga Sr). Laten we voor de vacantienganger hopen dat het een beetje knap weer blijft, zodat hij zich qua lectuur kan beperken tot de in het nabije dorp aangeschafte Telegraaf van gisteren. (HKg)

De knappe, mondaine Nadine komt er in **Opzet in het spel** van Hans Neber (Veen, 17,50) achter dat haar derde echtgenoot Roland haar tweede heeft vermoord om met haar te kunnen trouwen en dat zij zonder het te weten hieraan medeplichtig is. Naast sex is roken haar grote passie. Het verband tussen deze schadelijke laatste gewoonte en longkanker eist zijn tol in een onbehandelbaar uitgezaaide vorm. Nadine weigert haar tragisch lot af te wachten en met hulp van Roland wordt er op onorthodoxe wijze euthanasie gepleegd. Hij vermoedt niet dat zijn hulp past in een zorgvuldig uitgewerkt plan om hem voor zijn vroegere misdaad te laten boeten. Het verhaal speelt nadrukkelijk in de betere kringen wat leidt tot vermoeiend geneuzel over deftige beslommingen. Op de intrige valt nogal wat af te dingen en de bijfiguren maken ook te weinig indruk om je op het puntje van je stoel te houden. (HKo)

Misdadigsters, Geheim Agenten en Privé-Detectives

Martin Lodewijk: Niets mooiers dan een vader als held

foto Sieve Raviez

Het storyboard van MARTIN LODEWIJK

Op de middenpagina's van dit nummer van Thrillers & Detectives staat de eerste aflevering van de avonturen van privé-detective **Jake Hunt**. Het gaat om een gloednieuwe stripheld getekend door de veelzijdige, enthousiaste en vooral ook hard werkende stripmaker **Martin Lodewijk** (45). Het scenario is van een andere nijvere Rotterdammer, **Jacques Post**, schrijver van de Maalbeek-thrillers. Qua productie moet hij echter zijn meerdere erkennen in de oudere Lodewijk, die zoals Post zegt 'tijdens een gesprek met je in staat is ongemerkt aan een reclameopdracht te werken, die ook nog een hoop geld in het laatje brengt.' Jake Hunt zal in de komend zes nummers van Thrillers & Detectives te volgen zijn. In een gesprek legde Martin Lodewijk die vooral bekendheid heeft gekregen met zijn *Agent 327*, uit hoe hij tegen thrillers en strips aankijkt.

'Strips houden me al vanaf mijn jongensjaren gebocid, vanaf het moment dat ik Robbedoes in de leesportefeuille tegenkwam. Maar Thrillers interesseren me ook. Vooral het soort verhalen waar al die B-films uit de jaren veertig op zijn gebaseerd, boeien me. *The big Steal* met Robert Mitchum, een van de eerste films van Don Siegel, is daarvan nog steeds een

schitterend voorbeeld. Mitchum zit als een soort militaire *private eye* achter een stel boeven aan, moet daarvoor naar Mexico en onderweg beleeft hij natuurlijk van alles en nog wat. In die films had je privé-detectives, maar ook geheim agenten als Lemmy Caution, soldiers of fortune, allemaal mannen die door het leven getekend zijn. Ik wilde altijd al eens zo'n figuur als hoofdpersoon. Toen Jacques en ik afspraken een hard-boiled strip te maken, besloot ik de held te modelleren naar mijn vader. Als jezelf de held niet bent, is het leuk als tenminste je vader er een is. Hij heeft er een goede kop voor. Een beetje hoekig gezicht, zware wenkbrauwen en een mooie bos grijs haar. Hij vond het ook een leuk idee en met de Polaroid heb ik een hele serie foto's van hem gemaakt, zodat ik weet hoe Jake Hunt er vanuit elke hoek uitzag.

Omdat ik het nogal druk heb met andere strips als *Agent 327* en *Storm* en ook met illustraties voor reclamebureaus, was het

Met ingang van dit nummer is de prijs van een los nummer 3,75. Met ingang van het volgende nummer kost een jaarabonnement 14,75.

er eigenlijk toch niet van gekomen, totdat ik er met Jacques Post over zat te praten. Jacques en ik kennen elkaar zo'n jaar of tien. We zijn allebei erg geïnteresseerd in Science-Fiction. Hij was indertijd redacteur bij uitgeverij Born, die veel van die boekjes uitgaf. Ik was in het bezit van een zeldzaam boekje van Jack Vance, wat hij wilde uitgeven, maar nergens kon vinden. Ik opperde tegen Jacques dat hij voor het scenario van Jake Hunt zou zorgen. Het leek me leuk om eens een strip te tekenen op basis van het verhaal van een ander. Dat heb ik eigenlijk nog nooit eerder gedaan. Vroeger heb ik het wel een keer geprobeerd, maar ik was er veel te eigenwijs voor. Ik werkte met een Belg samen, een oude rot in het vak, die me al gauw de raad gaf om het helemaal alleen te doen, maar met Jacques lukt het nu wel. We praten natuurlijk wel over de figuur en de sfeer. Zo hebben we samen bepaald dat Hunt een kantoorje in *San Francisco* heeft en dat de verhalen *vlak na WO II* spelen, maar Jacques zorgt dan verder voor de plot en levert de dialogen. Het hele verhaal wordt 30 bladzijden met ongeveer 5 plaatjes per bladzijde. Dan kan je natuurlijk geen verhaal à la Ross Macdonald kwijt, maar het wordt wel een serieuze strip. Dus geen strip om te lachen, al mag lachen natuurlijk wel van Annie MG Schmidt. Het laatste duwtje om daadwerkelijk te beginnen waren de Bulldog-boekjes van Paul Rijperman. Dat zijn schattige boekjes met een harde kaft en een linnen rugje, ongeveer in half A4-formaat, die Rijperman uitgeeft en waarin hij vooral Franse en Belgische tekenaars de ruimte geeft. Er zit van alles in, existentialistische verhalen, bizarre toestanden, Weltschmerz, allemaal niet-commercieel. Jacques en ik hebben wel degelijk wat meer commerciële pretenties. Als je een vergelijking in tv-series wil zoeken, proberen wij een *Kojak* of een *Tenspeed and Brownshoe* te maken en geen *Berlin Alexanderplatz*. Het is leuk om iets te maken, maar je hoopt er ook een markt voor te vinden. Terwijl de strip in Thrillers & Detectives verschijnt gaan we meteen met een tweede beginnen die rechtstreeks in het begin van 1985 als album in die reeks zal verschijnen.'

'Mijn eerste verkochte strip maakte ik toen ik nog op de Christelijke HBS in Rotterdam zat, in '57. Vanaf het moment dat ik zelf stripboekjes in handen kreeg wist ik al dat ik ook striptekenaar zou worden. Dat was in die tijd een rare keus. Je werd op school uitgelachen als je zei dat je Lucky Luke leuk vond. Strips dat was iets voor 10-jarige jongetjes. Tegenwoordig ligt dat anders. Nu zijn strips iets voor 11-jarige jongetjes, maar er is ook een volwassen publiek gekomen en vooral de laatste jaren zie je dat er een enorme

Nieuwe Nederlandse Thrillers bij uw boekverkoper!

Bert Hiddema PIRI-PIRI

192 blz. f 17,50

Lees ook: **Zwart geld** en het fascinerende reisverslag van zijn zwerftocht door Spanje en Portugal: Ik loop.

Hans Neber OPZET IN HET SPEL

192 blz. f 17,50

Lees ook: **Vergeefse moeite, Dubbel spel, Wie zwijgt stemt toe en Schijn bedriegt**

VEEN, UITGEVERS UTRECHT

Crime

van eigen bodem bij Loeb

Theo Jokes e.a.
Moord op eigen bodem

Deze bundel, een *éénmalige laaggeprijsde* uitgave, bevat nieuwe en niet eerder in boekvorm gepubliceerde Nederlandse misdaadverhalen van Janwillem van de Wetering, Theo Jokes, Hellinga Sr., Jan Cremer en alle andere auteurs uit ons fonds. We komen een groot aantal bekenden tegen in deze prettige voorjaarsverassing: Grijpstra en De Gier, Elisabeth Brederode & Con Hendrix, Dr. Joris Joris - allemaal in gloednieuwe avonturen op vaderlandse bodem.

f 12,50

Walraven
Liever geen politie

Een nieuwe misdaadroman van eigen bodem - de eerste van een serie rond dezelfde hoofdpersoon - in de beste *private eye*-traditie. Een vermist meisje. Geen probleem. Vermiste meisjes zijn niet meer dan routineklusen voor privédetective Charlie Allard. Maar deze keer is er ook voor anderhalf miljoen gulden aan juwelen verdwenen. Au. Dat doet pijn. Zo iets lokt reacties uit. En al spoedig kan Charlie geen voet meer verzetten of hij struikelt over lijken. De meeste klappen vallen in Amsterdam, de hardste in het vredige duinlandschap van Noord-Kennemerland. Dan stijgt de inzet: roem en rijkdom liggen voor het grijpen. Misgrijpen is helaas ook mogelijk. Wie is die geheimzinnige Caritas? En waar zijn de juwelen gebleven?

f 16,50

Janwillem van de Wetering
Een aflopende geschiedenis

Een nieuwe verhalenbundel van Janwillem van de Wetering, waarin naast een groot aantal nieuwe misdaadverhalen een zeer omvangrijke Grijpstra en De Gier-novelle: *De zaak Ijsbreker*. Deze bundel is een waardige opvolger voor de succesvolle *De kat van Brigadier De Gier*, en verplichte kost voor de enorme schare liefhebbers van het werk van Janwillem van de Wetering.

f 19,50

In elke boekhandel
verkrijgbaar

Loeb, uitgevers
Willemsparkweg 142
Amsterdam
Tel. 020-641378

belangstelling voor albums is. Van een nieuwe Lucky Luke of van Asterix, daarvan worden in Nederland alleen al honderdduizenden exemplaren verkocht. Vroeger verschenen strips eigenlijk alleen maar in tijdschriften, maar omdat uitgeverijen als Dupuis of Lombard een eigen drukkerij hadden, was het makkelijk voor hen om een strip ook als album uit te geven. Daar hadden ze toch de capaciteit voor. Langzaam maar zeker is dat toen gaan groeien, om het maar eens in een noteschaal te zeggen.

★

Na school heb ik nog een blauwe maandag op de tekenacademie gezeten, maar dat was niks voor mij. Ik tekende al strips, iedere maand een compleet verhaal met tekeningen van 32 pagina's en ik had eigenlijk te weinig tijd om te leren hoe het moest. Het tekenvak heb ik later op een reclamestudio geleerd. Daar heb ik vier jaar als illustrator gewerkt en ik doe nog steeds veel reclame. Dat loopt nu via een agent. Bij reclamebureaus heb je een figuur die voor de illustraties moet zorgen, die contact legt met tekenaars en illustratoren, een *art-buyer*. *Elly de Wit* was als *Art Connection* voor zichzelf begonnen en die vertegenwoordigt mij nu ook, behalve voor mijn strips.

In 1966 vroeg de Geïllustreerde Pers me via Jan Kruis een parodie op James Bond te maken. Ik deed een verhaaltje, en nog een, en nog een en toen nog een en 18 jaar later schrijf ik nog steeds Agent 327. Men denkt wel eens dat hij is afgeleid van de hoofdpersoon van *Get Smart*, een Amerikaanse televisieserie uit die tijd, maar ik heb hem gebaseerd op *Peter Gunn*, een Amerikaanse privé-detective, die voor zover ik weet in Nederland nooit op de buis is geweest. De hoofdrolspeler *Craig Stevens*, die stond model voor Agent 327. *Get Smart* kwam hier pas op de televisie toen ik al met Agent 327 bezig was. Op zondagmiddag zonden ze het uit en het was een complete ramp voor me. Zo'n serie wordt door tien of meer schrijvers in elkaar gestoken en die zaten dan met zijn allen per aflevering mij brodeloos te maken. Alle grappen die zij gebruikten, kon ik niet meer verzinnen. Ze maaiden me het gras voor de voeten weg. Agent 327 is toch blijven bestaan, maar achteraf vind ik het wel jammer dat ik met Geheim Agent ben begonnen. Daardoor is het soort verhaal waarin ik hem kan laten optreden meteen beperkt. Met een privé-detective kan je veel meer kanten op. Een paar jaar geleden ben ik ook met een andere figuur begonnen, dat is de Kat, een internationale misdadigster. Ze is min of meer geïnspireerd door een serie beeldromannetjes uit mijn jeugd jaren van de hand van Henk Albers. Hij gaf ook toestemming om de naam te gebruiken. De Kat is een figuur in de traditie van Raffles, de Baron, de Saint en ga zo maar door. Overdag is ze een filmster, maar 's nachts leidt ze een geheim dubbelleven. Ze is amoreel, maar bestrijdt ook wat in haar

ogen onrecht is. Het is een soort vrouwelijke Robin Hood. Achter op het eerste album, *De Kat in Constantinopel*, had ik een hele serie albums vermeld die zogenaamd in voorbereiding waren. Allemaal albums met een alliteratie in de titel, bij voorbeeld *De Kat in Katmandu*, en in Koerdistan. Het eerste album, getekend door Hendrik-Jan Vos, beviel ons echter zo goed, dat we nu van plan zijn al die andere ook echt te maken. Iedere keer neemt een andere tekenaar een verhaal voor zijn rekening. Binnenkort verschijnt *De Kat in Katendrecht* getekend door Bert van Erkel en daarna *De Kat in Kitzbühel* door Adri van Kooten. Ik zorg zelf voor de intrige en de tekst, maar mocht iemand zin hebben om een de Katverhaal te schrijven, dan is hij welkom. Hij stuurt me maar een briefje. Je moet je overigens niet verkijken op dat schrijven. Voor de meeste mensen is het al een wonder dat strips worden getekend in plaats van gedrukt, maar dat je ze ook nog moet schrijven is helemaal ongehoord.

★

'Als stripmaker heb je natuurlijk hele andere problemen dan gewone schrijvers. Je moet je op een andere manier documenteren. In een boek kan je iemand gewoon de telefoon laten oppakken, maar ik moet ervoor zorgen dat die telefoon er ook echt uitziet als een telefoon uit 1940 of 1960, al naargelang de tijd waarin het verhaal speelt. Je kan wel denken dat toch niemand in de gaten heeft dat in 1940 nog geen Caballero werd gerookt en vaak is dat ook zo. Maar op een onverwacht moment, als je denkt dat je geheid zit, kun je door een onbenullig detail lelijk door de mand vallen. Je bent als stripmaker niet alleen regisseur en script-girl tegelijk, maar ook costuumverzorger, grimeur, decorontwerper en requisietenverzorger. Ik heb een hele kast vol met documentatie, met onder meer hele jaargangen National Geographic. Als het verhaal in onze tijd speelt, zoals de belevenissen van Agent 327 dan ga ik met de Polaroid op stap en rijd dan bij voorbeeld de route na die hij neemt, om onderweg opnamen te maken. Het tekenen kost je ook veel meer tijd dan het schrijven. Aan een pagina tekenen zit ik gauw zo'n 20 uur te werken. Dat betekent ook dat de opbrengst voor een groter deel bij de tekenaar terecht komt. Voor publicatie in een tijdschrift krijgt hij meestal viervijfde deel van de opbrengst. Bij een album dat achteraf verschijnt in binnen- en buitenland is het vaker fifty-fifty. Net als voor thrillerschrijvers is voor de moderne striptekenaar het fenomeen royalties van het grootste belang. Voor zoveel dollar per dag, *plus expenses*, werkt alleen nog Jake Hunt.'

Theo Capel

Werk van Buitenlanders

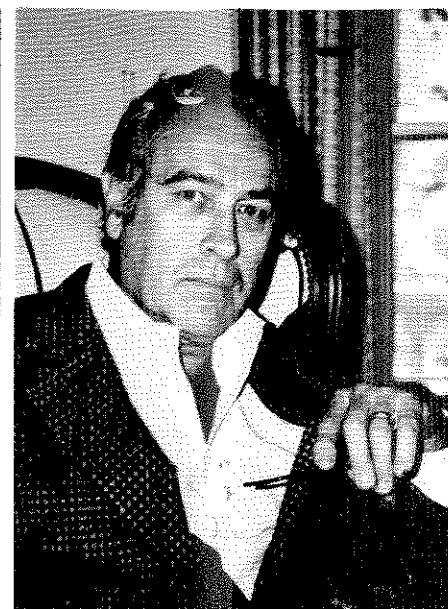
Driedubbel dik

Oorlog zonder grenzen, een politieke thriller van Andrew Osmond en Douglas Hurd (Spectrum, 39,90), steekt 726 pagina's dik met kop en schouders boven de concurrentie uit. Het boek is met veel verstand van zaken geschreven en zit vol met aannemelijke personages en gebeurtenissen.

Een Europese marxistische terreurgroep, de ISKRA, probeert door acties en aanslagen de Britse automobiellindustrie lam te leggen, met arbeiderszelfbestuur als uiteindelijk oogmerk. De voormalige Britse premier Sir Patrick Harvey bekleedt thans een hoge functie bij de EEG. Hij heeft een geslaagd plan ontwikkeld om tot een fusie te komen tussen de noodlijdende Britse en Italiaanse automobiellindustrie. De uitvoering hiervan zou het streven van de ISKRA lelijk doorkruisen en zij ontvoeren Sir Patrick met als eis dat de fusie niet door zal gaan. Een aan de drank en aan lager wal geraakte journalist die desondanks zijn scherpzinnigheid heeft behouden, is van het begin af aan de gebeurtenissen op het spoor en vervult een belangrijke rol bij de ontwikkeling van het drama. (Hko)

Om *In Ruil voor moord* van Lewis Purdue (Sijthoff, 27,75) aan te kunnen (zie ook T&D 82/5) moet je je eigenlijk eerst door een arts laten keuren. Wat hier op de lezer aan intriges, verraad en dubbelspel wordt losgelaten, maakt die goede oude James Bond tot een lachwekkende kneus. Op iedere pagina vechten minstens drie Geheime Diensten om de voorrang, de CIA, de KGB (en elkaar beconcurrerende secties daarvan), de Mossad en de jongens van Khadafi. De hoofdpersoon, van begin af aan al verraden door zijn eigen CIA, wipt van wespennest naar leeuwenkuil (Eigenlijk is hij al jaren arbeidsongeschikt, want ooit werd hij geheel doorstoken tijdens een klusje in een Amsterdams urinoir), maar ziet toch ook nog kans verliefd te worden op een Russische balletdanseres, wier echtgenoot een generaal van het Rode Leger moet vermoorden, teneinde een verstoring van het machts-evenwicht te bewerkstelligen met verstrekkende gevolgen. En daarmee heb ik slechts een tipje van de sluier opgelicht. (GJT)

Wat Robert Ludlum doet en laat hoeft gezien de omvang van zijn publiek niet meer te worden uitgelegd. De samenzwering waaraan de wereld in *De Aquitaine samenzwering* (Veen, 28,50) tenonder gaat (dat wil zeggen bijna), komt uit de breinen van een stel op hol geslagen generaals in de USA, Engeland, Frankrijk, West-Duitsland, Israël en Zuid-Afrika. In het geijkte patroon moet een eenzame held dit web van intriges aan flarden scheuren. Onderweg doet hij vluchtend

Robert Ludlum: Op samenzweerderstoon

ook nog Nederland aan. Dankzij de vertaler zijn de ergste vergissingen over ons land en volk gecorrigeerd, maar wie de beschrijving leest van het stationsplein in Amsterdam zou de indruk kunnen krijgen dat er in alle stilte een hoop veranderd is. Een nostalgisch detail is verder dat Ludlum mensen nog netjes achter in de tram laat instappen. (TC)

Raar, maar Spannend

Met *Vuur van de wraak* heeft Peter Abrahams (Sijthoff, 28,75) wel een heel bijzonder boek geproduceerd. Israël wordt door zijn Arabische bureaus onder de voet gelopen, terwijl de Amerikaanse vloot buiten de territoriale wateren ligt toe te kijken. De Israëlische luitenant Isaac Rehv ziet zijn familie omkomen en zwemt naar de Amerikanen die hem als nieuwe burger opnemen. Rehv verzint als verbiterd mens een uitermate ingewikkelde wraakpoging, daarbij ruim 25 jaar achtervolgd door de CIA. De gehele Arabische wereld gaat ondersteboven door het verschijnen van een nieuwe Mahdi (Messias) in Soedan (net als rond 1880). Dat leidt tot een ongemeen spannend beschreven verhaal, maar nergens wordt duidelijk hoe Rehv al die jaren in leven blijft en waarom de CIA zonodig 25 jaar achter hem aan zit. Maar toch is het een boek om in een adem uit te lezen, want schrijven kan Abrahams. (WV)

Onder de titel *Hoog water* (Elsevier, 22,50) is *Floodgate* van Alistair MacLean (Fontana, VD, 11,60) ook in het Nederlands verkrijgbaar. Het gaat om een an sich vlot geschreven werkje, dat

NIEUW

DUBBEL

PD

DUBBEL

DUBBEL
GENIETEN
VOOR F12,90

PRISMA
DETECTIVE

Bij de boekhandel

zich in Nederland afspeelt. De mededeling op de omslag dat het spannend is dan alles dat MacLean tevoren schreef, zal door menigeen niet worden geloofd. MacLean lijkt eerder zijn *touch* kwijt te zijn en dat is al een aantal boeken zo. Dat is jammer, want hij leest lekker.

In *Hoog water* blaast een bizar verbond van Italiaanse Maffia-boeven en Noord-Ierse Freedomfighters dijken op met de bedoeling het Ierse drama tot een oplossing te brengen. De Amsterdamse politie-inspecteur van Effen is hierbij de grote bestrijder van het kwaad, dat en passant ook nog zijn zuster en vriendin gijzelt. Opvallend is de tamelijk sterke wijziging die in de Nederlandse vertaling is aangebracht. In de Engelse versie staat Schiphol onder water, in de Nederlandse wordt de staart van een vliegtuig vernield. Schiphol onder water vond men te onwaarschijnlijk. Het is natuurlijk de vraag of dat een criterium bij MacLean moet zijn. (WV)

Dodelijk

Er zijn ongetwijfeld mensen die niets boeiender vinden dan verhalen in een exotische setting. In James Melville's *De negende netsuke* (Sijthoff, 9,90) dat in Japan speelt wordt de absolute top aan couleur locale bereikt. Helaas behoort ik niet tot de liefhebbers. Ik moet steeds terugbladeren om op te zoeken of de persoon wiens naam ik maar niet kan onthouden, tot de politie, de boeven of de kennissenkring van de Japanse hoofdpersoon behoort. Dat maakt het lezen van deze speurtocht naar ontucht en corruptie nogal vermoeiend en je blijft nauwelijks nieuwsgierig naar wie het gedaan heeft. Het gekke is dat die bezwaren helemaal niet zouden gelden als het boekje in Parijs zou hebben gespeeld. Dan zou ik hebben gesmuld van een leuke bistro, vrolijke Musette-walsjes en al die andere oh-la-la's. Misschien dat andere lezers dat juist bij Japan krijgen. (MB)

In *Een dodelijke seance* van Peter Lovesey (Sijthoff, 9,90) dat zoals veel verhalen van deze eigentijdse auteur in de tijd rond de eeuwwisseling speelt, wordt tijdens een spiritistische seance een ongeloofwaardige, onwaarschijnlijke en smakeloze moord gepleegd (maar is dat met moord in zekere zin niet altijd zo?). De in Peter Lovesey's verhalen steeds terugkerende lieve politiemannen Cribb en Thackeray lossen die moord op hun typische wijze keurig op.

Het verhaal is zo geconstrueerd dat de

sfeer zoveel mogelijk karakteristiek bevat die kenmerkend zijn voor het tijdsgewricht waarin het speelt, waardoor de vorm vóór de inhoud lijkt te gaan. De karakters komen nauwelijks tot leven en het meest irritante is nog dat de tot oplossing leidende feiten – die de auteur reeds in zijn hoofd heeft – de politie steeds iets eerder bekend zijn dan de lezer, zodat je niet de kans krijgt zelf mee te denken. Steeds komen er nieuwe verrassende ontwikkelingen in de juiste dosis en volgorde. Ook een manier om een boek vol te krijgen. Overigens is deze Nederlandse editie toch al nauwelijks leesbaar door de gênant slechte vertaling (voorbeelden zal ik u besparen). (MB)

Ze lag op haar rug op de grond naast het bed en keek op haar slijpe. Om haar hals zat een stuk ondergoed dat haar Balzic had gegeven. Het was het nader te gaan.

Psychologische Politie

KC Constantine schrijft goed leesbare, met hard geweld gekruide politieromans met een sterk psychologische inslag. Het blootleggen van de motieven voor een misdrijf geeft veel meer problemen dan het vinden van de dader. Commissaris Mario Balzic is de speurder. Hij zwaait de scepter over het minuscule politiecorps van het Amerikaanse plaatsje Rockburg. Andere vaste figuren in de verhalen zijn de sympathieke, maar wel erg zoetige pater Marrozo en de eeuwig dronken, maar gewiekste advocaat Vulcanas, met wie Balzic een stevige vriendschapsband onderhoudt.

In *Commissaris Balzic en de moord op het station* (Prisma, 8,90) tipt Balzics meneskennis al gauw de stiefzoon van het beestachtig vermoorde slachtoffer als dader. Om het bewijs te leveren moet hij zich intensief in de familieomstandigheden en de levensgeschiedenis van de gestoorde puber verdiepen. In *Commissaris Balzic en het onbeschreven blad* (Prisma, 8,90) neemt de psychologie een nog belangrijker plaats in. Een eenzaam meisje wordt vermoord en er is noch van beroving noch van verkrachting sprake. Ook hier reikt het verleden een motief aan. De psychische kronkels van de moordenaar zijn wel heel moeilijk inleefbaar, maar de trefkere beschrijvingen van het leven van het docentencorps aan het plaatselijke College maken veel goed. (HKO)

Boos Rusland

De Aartsengel van Gerald Seymour (Elsevier, 24,90) is een moeilijk naar type in te delen boek (zie ook T&D 83/4). Een voor uitwisseling bestemde Russische spion sterft in Engeland en een in Rusland gegrepen Engelsman van Russische afkomst, genaamd Michael Holly, verdwijnt naar een berucht concentratiekamp. In het boek wordt de strijd beschreven die Holly voert tegen de kampcommandant en de KGB-officier die hem moet verhoren. Hij weet het hele kamp in opstand te brengen en er ontstaat een complete veldslag. Holly trekt (uiteraard) uiteindelijk aan het onvermijdelijke laatste eind.

Het verhaal is zeer goed geschreven. Het beschrijft de situatie zowel vanuit Holly als vanuit zijn tegenstanders. Het is geen echt spionageverhaal, geen detective, maar wel gewoon een goed boek. (WV)

In het Rusland van Robert Littell komt de hoofdpersoon in de psychiatrische kliniek terecht, naast het concentratiekamp de gebruikelijk plek om dissidenten in op te bergen. *Moedertje Rusland* (Sijthoff,

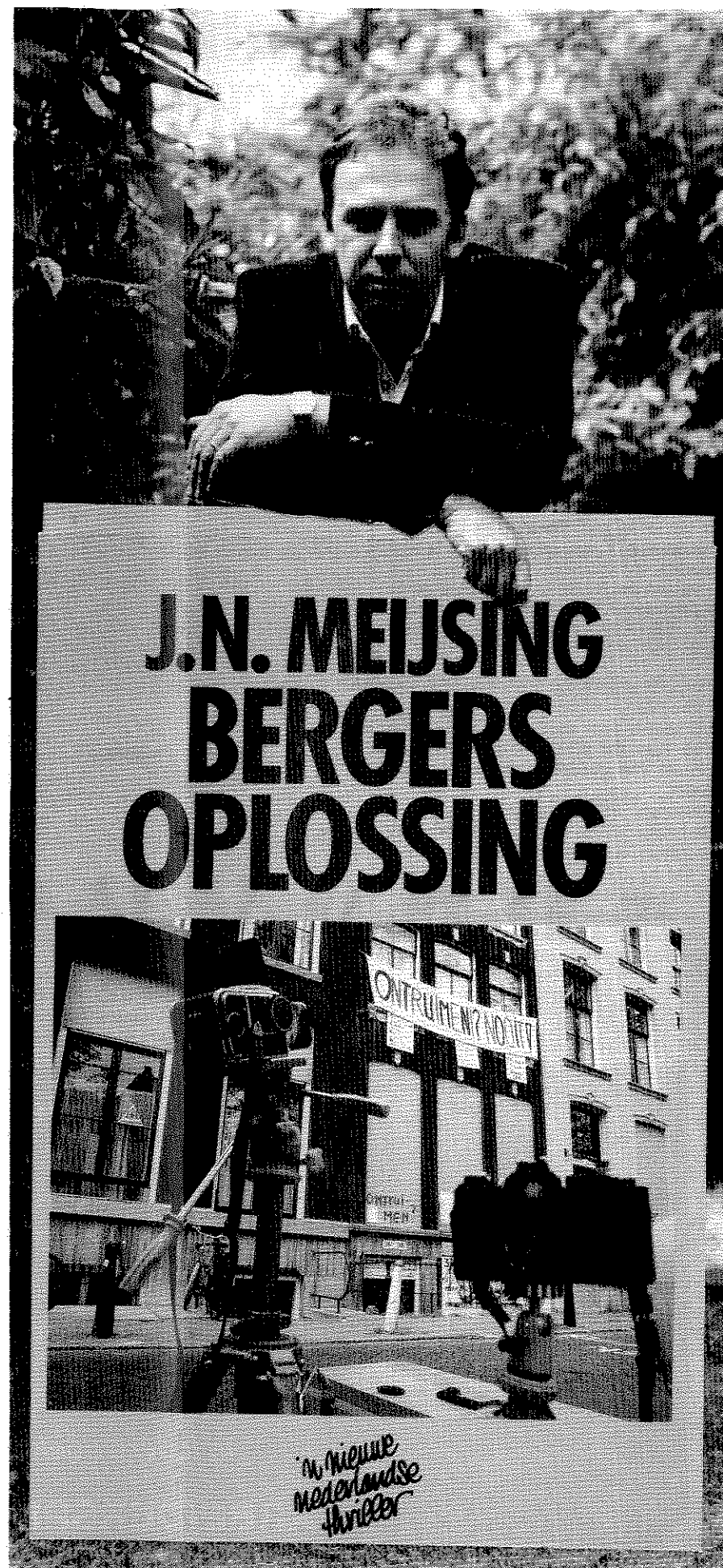
21,70) valt als boek al helemaal niet onder te brengen. Het is een zedenschets van het moderne Moskou waarin een randfiguur met rust wordt gelaten, totdat hij zich tegen de communistische maatschappij afzet. Tot dat moment werd alles min of meer glimlachend bekeken, daarna draait hij onmiddellijk de inrichting in. Zijn daad valt eigenlijk alleen maar toe te juichen, maar behoort in Rusland tot een van de doodzonden. Hij wilde aantonen dat het systeem valsheid en schijnheiligheid juist belooft. Littell beschrijft dat op de absurdistische manier die hij ook in andere boeken, zoals *The October Circle* toepaste. Dat is leuk om te lezen, maar af en toe ook verwarrend. (TC)

Allemaal Sex

In *De verleider* van Lawrence Sanders (Luitingh, 24,50) ontmoet de werkeloze toneelspeler Peter Scuro een rijke vrouw waarmee hij samen een borddeel met mannelijke hoeren opzet. Ze beginnen klein, maar al gauw blijkt dat onder de categorie welgestelde, eenzame vrouwen een grote behoefte bestaat aan een adres waar ze seksueel bevredigd kunnen worden. In een korte tijd groeit het borddeel dan ook uit tot een florerend bedrijf waarin groot geld te verdienen valt, maar dat alleen stand kan houden door middel van chantage en omkoping. En het is deze langzaam maar zeker toenemende corruptie (niets nieuws onder de zon trouwens) die een recensie van het boek in dit tijdschrift enigszins rechtvaardigt, want voor de rest heeft de inhoud meer weg van een goedkoop en bijzonder langdradig pornoverhaal, dan van een misdaadroman. (CL)

Het Rode Front is een knappe Franse politieroman van Demouzon (Elsevier, 17,90), waarin commissaris Lorenzoni de strijd aanbindt met een ultra-links terreurcommando, het Rode Front. Hun eerste stap op weg naar een nieuwe samenleving is een aanslag op een groot warenhuis, waarbij zeventien mensen, hoofdzakelijk vrouwen en kinderen, worden gedood. Door een foutje van één van de leden zit de politie hen al snel op de hielen, maar er vloeit nog heel wat bloed voor ze de groep hebben opgerold.

Op ironische toon doet Demouzon verslag van de wederwaardigheden van het commando en de politie. Hij is sterk in het belachelijk maken van revolutionair jargon en heeft een scherp oog voor ideologische onacceptabele restanten van burgerlijke gevoelens en verlangens bij de maatschappijbestormers. Niet alleen extreem links moet het ontgelden, ook extreem rechts krijgt menige veeg uit de pan. Er mengt zich namelijk een groep van die zijde in de strijd die het slappe optreden van de politie meer dan beu is. Zeer aan te bevelen. (HKO)

Knap Gestoord

Wachtend op Olivier, een herdruk uit 1962 van Simon Troy (Sijthoff, 9,90), zou je, met de nodige armslag, kunnen plaatsen tussen de psychologische thrillers. Het is geschreven in de ik-vorm en die 'ik' is een zekere Alex Monroe die van zijn vroegere schoolvriend Olivier een uitnodiging krijgt om aanwezig te zijn bij zijn tweede huwelijk. Monroe gaat daar inderdaad naar toe maar niet om het huwelijk bij te wonen, maar om het te verhinderen. Hij heeft namelijk zeer sterke vermoedens dat Olivier zijn tweede vrouw wil onderbrengen bij zijn verzameling van dode dingen, een overblijfsel uit zijn jeugd, waaraan hij twee jaar geleden ook zijn eerste vrouw heeft toegevoegd. Want Olivier is niet alleen een aantrekkelijke en innemende persoonlijkheid, maar ook een bijzonder dominerend figuur met een volkomen amorele denkwijze. En Monroe is vast van plan om hem, met de hulp van een ex-politieman, voor eens en voor altijd te ontmaskeren.

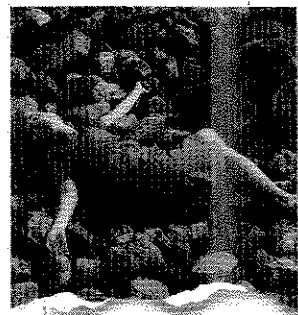
Geen ijzersterke thriller, daarvoor is de opbouw wat zwakjes, maar toch een boek om een paar uurtjes aangenaam mee door te brengen. (CL)

Als de echtgenote van de wegens moord tot levenslang veroordeelde Harry Lomart, hem tijdens een bezoek vertelt dat ze van hem wil scheiden, heeft Lomart nog maar één gedachte: zijn vrouw vermoorden.

Hij ontsnapt uit de gevangenis en de Londense politie zet man en macht in om hem te overmeesteren, maar kan niet voorkomen dat hij op weg naar zijn vrouw een spoor van slachtoffers achterlaat.

Een levende schietschijf van Lawrence Henderson (Sijthoff, 9,90) is een politieroman die een realistisch beeld geeft van het leven in de achterbuurten van Londen en van het troosteloze bestaan van een politiemann. Daarnaast zorgt een grote

SIMON TROY WACHTEND OP OLIVIER

Sijthoff

dosis geweld van de psychopatische moordenaar voor de nodige spanning. De zwak vertaalde dialogen in zgn. volkstaal zijn in eerste instantie nogal storend, maar ze worden beter (of je went er aan) naarmate het verhaal vordert. Een aardige herdruk uit 1969. (CL)

Onder Water

De Engelse atoomonderzeeër Proteus is uitgerust met de allernieuwste apparatuur die het de vijand onmogelijk maakt zijn aanwezigheid vast te stellen. Deze baanbrekende uitvinding stelt in **Strijd onder zee** van Craig Thomas (Elsevier,

28,50) de Britten in staat om in de Barentszee onzichtbaar het Russische systeem om vijandelijke onderzeeërs te signaleren in kaart te brengen. De Sovjets halen echter een rotstreek uit door te speculeren op de nobelste gevoelens van de Britten. Zij laten een van hun eigen onderzeeërs continu noodsignalen uitzenden. De Proteus snelt te hulp en valt in handen van de vijand. Tegelijk maakt in Engeland de KGB jacht op de uitvinder van de apparatuur. Alles bij elkaar levert dat een spannend verhaal op dat, hoewel het gegeven nogal ongeloofwaardig is, door de uitwerking ervan toch een realistische indruk maakt. (HKO)

In **Miljonair met een verleden** van Kenneth Royce (Prisma, 9,90) schiet aan het eind van WO II een Amerikaans militair ijskoud twee collega-officieren dood. Zonder dat hij het weet is hij daarbij geobserveerd door een Duitse soldaat die zich gewond in een kast had verstopt.

Na de oorlog bouwt de Amerikaan een enorm zakelijk imperium op. Als hij op zakenreis naar Ierland gaat, wordt hij opnieuw met zijn verleden geconfronteerd. De middelen waarvan hij zich placht te bedienen als hij in moeilijkheden was blijken dit keer echter niet toereikend te zijn.

Het slechte van dit boek is dat met deze summieriende beschrijving bijna het gehele intrige is verteld. Het maakt de indruk onaf te zijn. Het zit vol suggesties van misdaden die niet opgehelderd worden en over de werkelijke aard van het verleden van de miljonair, evenals dat van zijn slachtoffers, respectievelijk achtervolgers, is men aan het eind van het boek maar weinig wijzer dan bij het openslaan ervan.

Ondanks de snelle stijl die van Royce bekend is en de spannende momenten die het verhaal ook zeker bevat moet het boek daarom als thriller mislukt worden beschouwd. (DB)

Britse Misdaadgolven

Nieuwsbrief van HRF Keating

Foto Fay Godwin

Als hongerige jonge honden zijn de Britse misdaadrecensenten op een idee afgevlogen dat naar voren werd gebracht door een uitgever die nieuw is in het genre – dat er misdaadboeken moeten zijn met een duidelijke Linkse politieke inslag. Ronald Segal, een van de bazen van het bedrijf **Pluto Press**, dat sinds enkele jaren non-fictie boeken uitgeeft met Links sociologische trekken, leest graag misdaadboeken. Het kwam bij hem op (wat maar gedeeltelijk waar is) dat het hele genre naar Rechts hield. Voor hem presenteert het genre racistische, standenbewuste naarlingen in een rozige sfeertje. Hij vond dat de *Establishment* en vooral de politie altijd als nobel wordt afgeschilderd. En in de boeken uit de tijd achter ons was dat ook zo. In zijn tijd had Lord Peter Wimsey een paar verpletterende dingen te zeggen over 'bolsjewieken'. Ronald Segal nam zich voor om dat recht te zetten en ging op jacht naar verhalen, waarin Links, en daarmee bedoelde hij mensen die zeer links van de Sociaal-Democratie staan, door goedgehartige types werd vertegenwoordigd en waar een moord werd gepleegd en men zich afvroeg wie het had gedaan.

Voor de eerste serie uitgaven vond hij vier boeken, waarin dat goed opging: **Murder** door Manuel Vazquez Montalban, uit het Spaans vertaald, **October Heat** door Gordon DeMarco, dat zich afspeelt in het Californië van de dertiger jaren, waar een Socialist op het punt staat Gouverneur te worden en **Big Business** hem wil tegenhouden, **The China Option** door Nancy Milton, gesitueerd in het hedendaagse, of bijna hedendaagse, Peking en **Morbid Symptoms** door Gillian Slovo, waarin in het Londen van vandaag de speurder een feministische socialiste is.

Het is een verfrissende afwisseling, zelfs al zijn de boeken niet helemaal op het niveau van de betere voorbeelden van hedendaagse, en misschien onbewust, rechtsgeorien-

teerde produkten. Maar het is misschien teveel gevraagd om te verwachten dat auteurs die met een nieuw idee aankomen ook meteen geweldig goede schrijvers blijken te zijn.

Geen van de vier haalt het in ieder geval bij de juist bekend geworden winnaars van de Zilveren en Gouden Dolk 1983 van de Crime Writers Association, William McIlvanney met **The papers of Tony Veitch** en John Hutton met **Accidental Crimes**. Dat laatste boek heeft trouwens een sfeer en implicaties die het iets links van het midden plaatsen, hoewel politiek er niet aan te pas komt. Het gaat over de beproeving van iemand die van moord wordt verdacht, sober verteld en scherp geobserveerd, voor het merendeel veroorzaakt door karakterzwakte, maar ook door de botheid van de politie. Het was pas het tweede boek van de schrijver. Het boek van McIlvanney, dat zich afspeelt in het harde Schotse Glasgow (Dat de eigenlijke held van het verhaal is) kiest voor de politie. De speurder, politiemann **Laidlaw** was ook de hoofdpersoon van een eerder boek en is onverzoeenlijk en sympathiek tegelijkertijd. Maar ook de vrijgevochten boeven worden met sympathie behandeld.

Speciaal om twijfel te scheppen ten aanzien van de theorie van Pluto Press over de misdaadliteratuur van tegenwoordig, verscheen er in mei een echt uitstekend verhaal dat zich het Rusland van nu is gesitueerd. Het gaat om Anthony Olcotts tweede zaak voor zijn menselijke speurder Ivan Duvakin, **May Day in Magadan**. Het aarzelt totaal niet om de tekortkomingen van het Sovjetsysteem aan te tonen, maar in geen geval is het zomaar een aanval op het Communisme.

Harry Keating

Zwijnaardse stwg 6 9000 Gent

BOEKHANDEL WALRY

U KUNT ER WAT VRAGEN

Thrillers en Detectives bij voorbeeld

tel: 091-229167

Thrillers die
écht anders zijn...
(bij Van Genneep)

IN BOEKHANDEL EN KIOSK

HANS KONING
DE WITT'S
EIGEN OORLOG

Een spannend verhaal dat speelt in 1941 in de Amsterdamse rosse buurt. Over burgemeester Jeroen de Witt, collaboratie, moord, effectenzwandel en over integriteit.

NRC/Handelsblad: 'Een fraaie, strak geschreven thriller met een originele intrige. Tot de laatste bladzijden weet Koning de spanning er in te houden... Een goed boek dus.'

Paperback, 228 blz., f 24,75

WESSEL EBERSOHN
MOORD OP
WATERGAT

Tijdens een groot feest op het landgoed van zijn vader wordt de zoon van een vooraanstaand Zuid-Afrikaans politicus vergiftigd. Gevangenispsychiater Yudel Gordon gelooft niet dat de 'kaffer' die door de politie wordt gepakt, de dader is. Rinus Ferdinandusse in Vrij Nederland:

'... schurend over de ziel...'

Paperback, 200 blz., f 24,75

JULIAN RATHBONE
ARGAND
EN DE
EUROKILLERS

De eerlijke commissaris Jan Argand moet de ontvoering van de manager van multinational Eureac oplossen. Hij vindt de industriële elite, de autoriteiten en de ecologen van Brabant, een provincie tussen Antwerpen en de Nederlandse grens, op zijn weg. **Vrij Nederland:** 'De auteursnaam Rathbone staat garant voor een goed geschreven misdaadverhaal.'

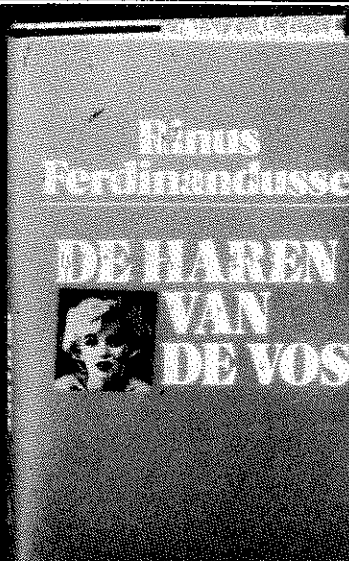
Paperback, 208 blz., f 24,75

JULIAN RATHBONE
ARGAND
OP DE VIRTUDES

Commissaris Argand wordt tijdelijk veiligheidsadviseur bij de bouw van een Amerikaanse raketbasis. Hij komt terecht in een web van intrige en corruptie waarin plaatselijke autoriteiten, gefortuneerde industriëlen en een diamanthandelaar Argands weg kruisen. Een spannend en verrassend boek.

Paperback, 168 blz., f 24,75

UITGEVERIJ EN BOEKHANDEL
VAN GENNEP
NES 128 AMSTERDAM
OUDE BINNENWEG 131B
ROTTERDAM

Zeventien jaar na
Naakt over de schutting
weer een nieuwe thriller van
Rinus Ferdinandusse

DE HAREN VAN DE VOS

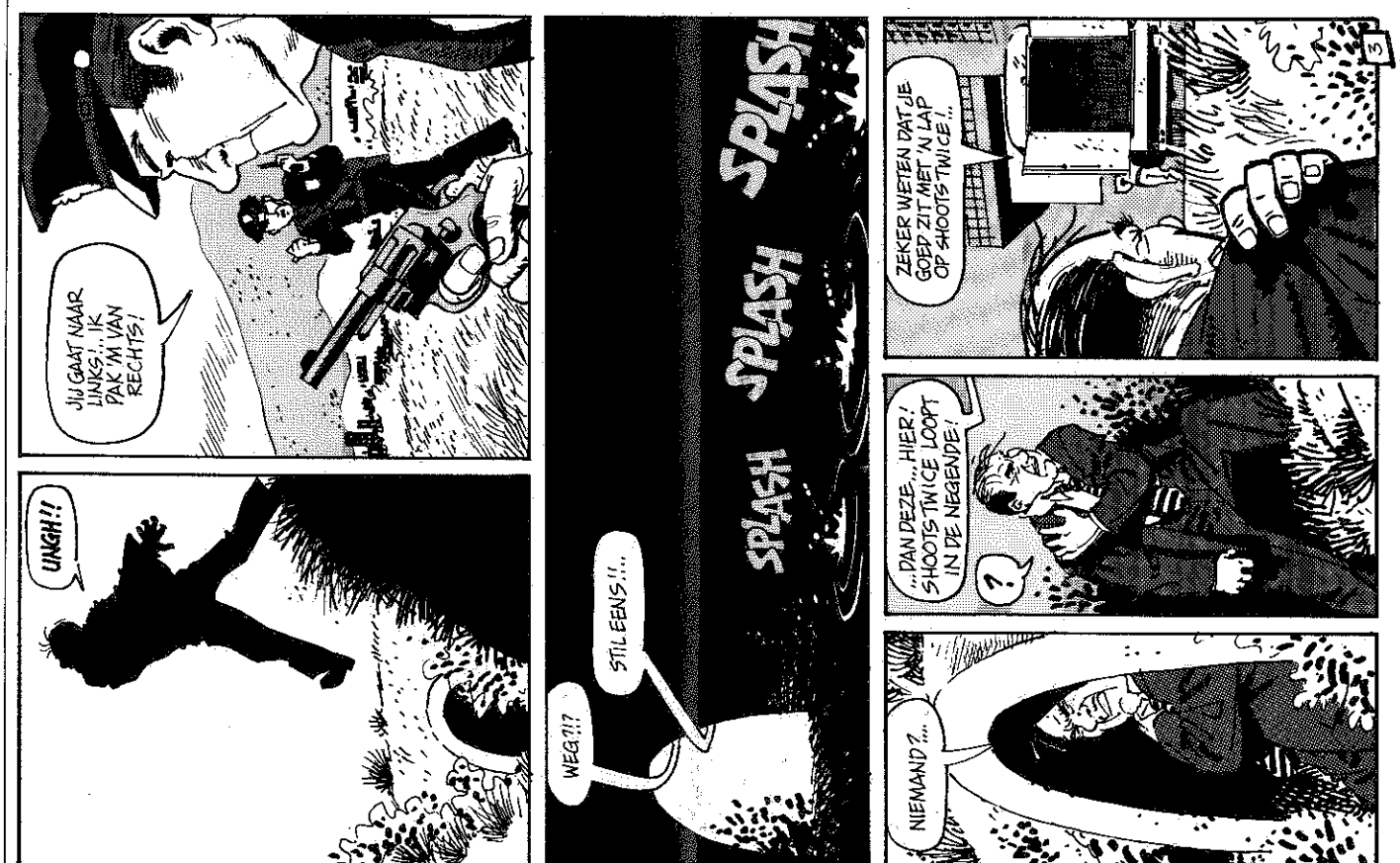
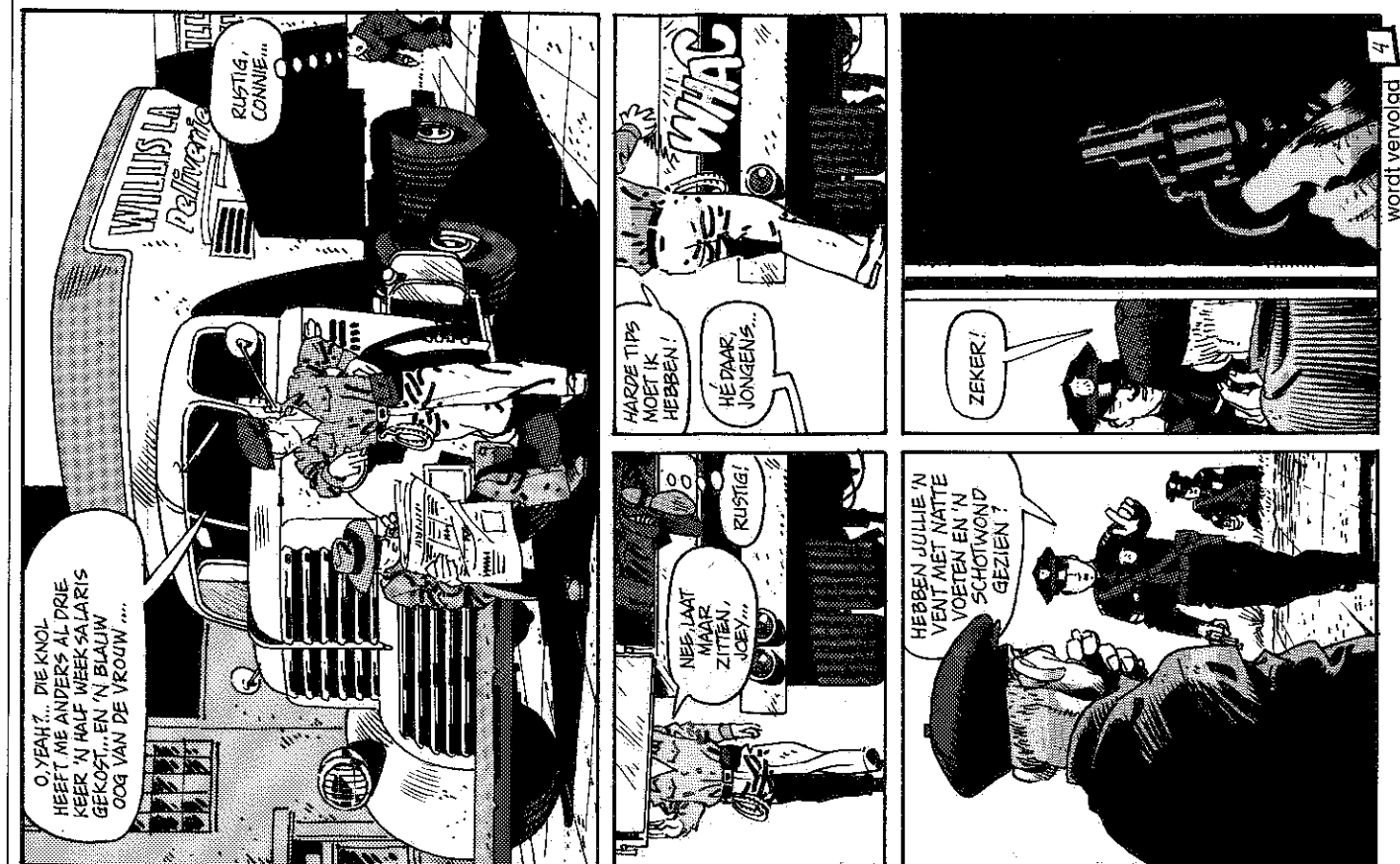
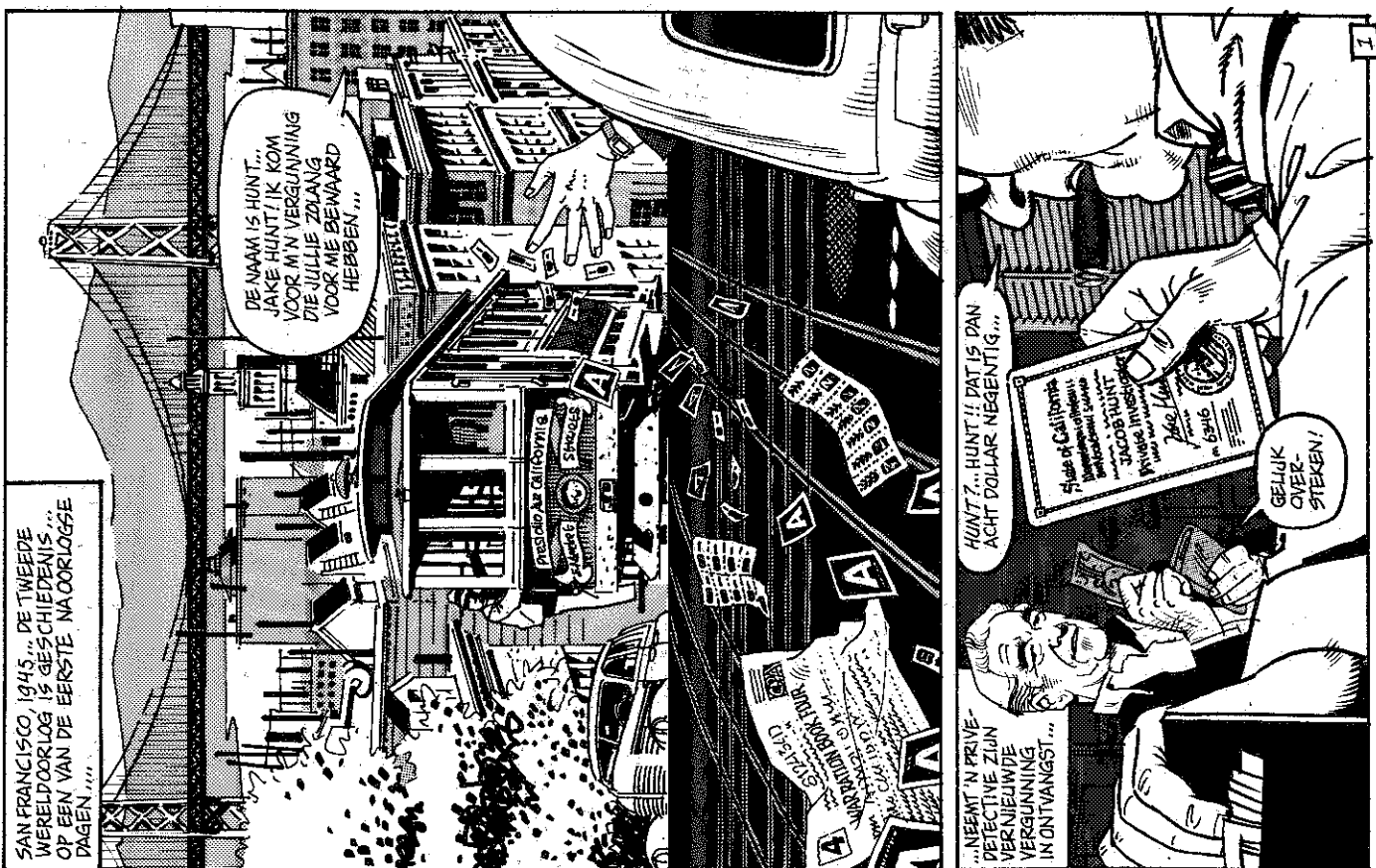
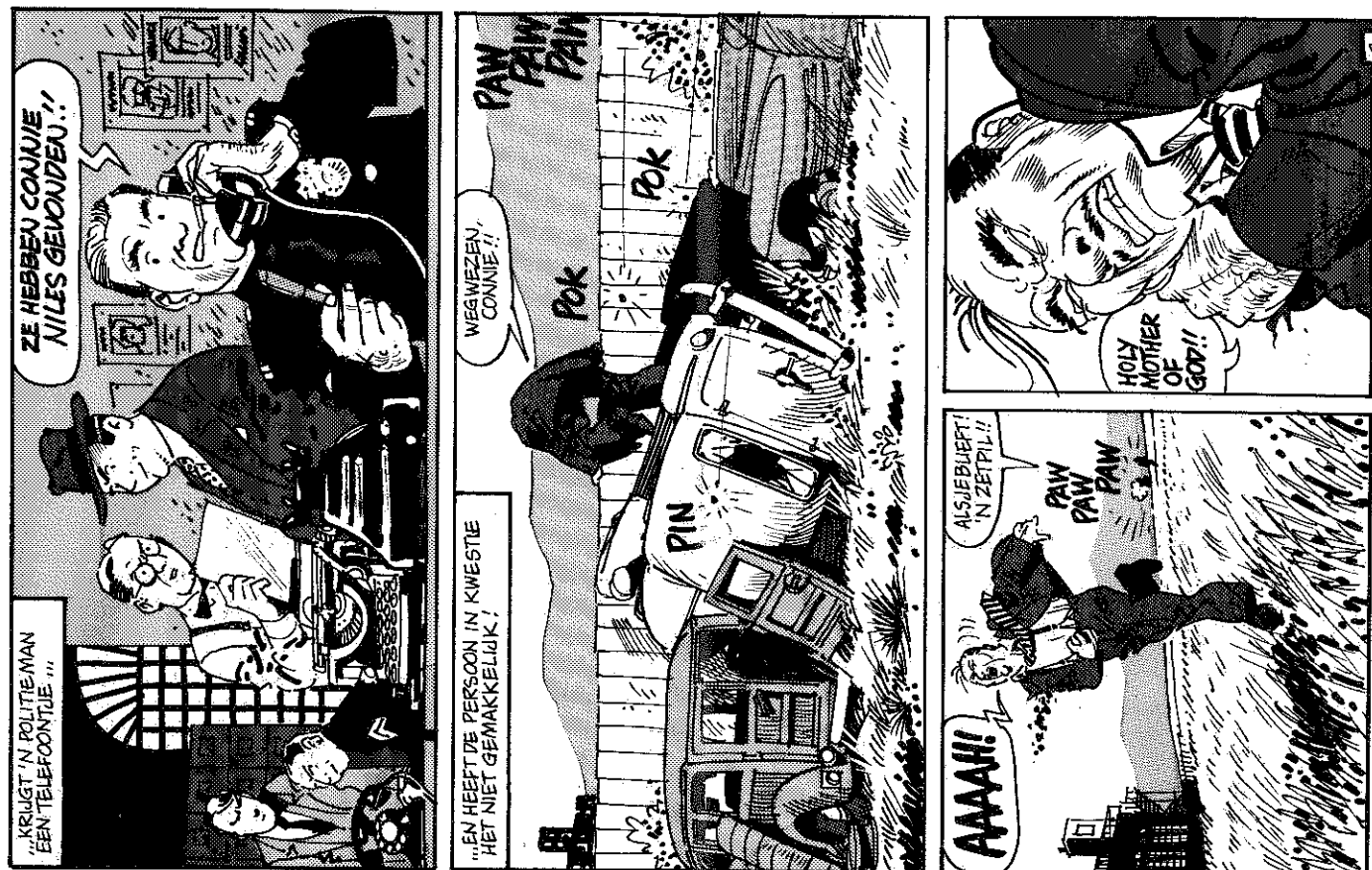
Een Rutger Lemming-avontuur

240 blz. f 24,50. Geb. f 34,50

In iedere boekhandel te koop.

ARBEIDERSPERS SINGEL 262

De jacht op Connie Niles door Jacques Post & Martin Lodewijk

Rauwe Werkelijkheid

Upper-Class

In de Britse kolonie Kenia, waar de Engelse *upper-class* haar *sophisticated* beschaving kwam overdragen aan de Afrikaanse barbaren, werd in 1941 een Engelse graaf, Lord Erroll, vermoord. Bij het onderzoek naar de moord en het proces dat volgde werd voor de ogen van de hele wereld ont-huld hoe decadent deze aristocratie was: een groots en meeslepend leven van drank, drugs en slechte vrouwen (in de rest van de wereld woedde W.O.2).

Lord Erroll was een van de toonaangevende personen in *Happy Valley*, de paradijselijke streek waar deze kolonisten woonden. Hij was een ongeëvenaarde vrouwen-jager en de geliefde van Lady Diana Broughton. Haar echtgenoot werd de hoofdverdachte, die wegens gebrek aan

bewijs werd vrijgesproken. De moord bleef onopgelost.

De Britse journalist James Fox is dertig jaar later, samen met de literaire Cyril Connolly, de hele geschiedenis gaan reconstrueren. Hun bevindingen werden weergegeven in een lang artikel in de *Sunday Times* in 1970. Er kwamen zoveel reacties van getuigen en betrokkenen dat werd besloten de zaak nog verder uit te pluizen. Connolly stierf in 1974, vóór het onderzoek was afgerond. James Fox heeft toen het enorme karwei afgemaakt. Hij is de hele koloniale geschiedenis van Kenia nagegaan en heeft vele bij de zaak betrokken personen – voor zover nog in leven – opgespoord en geïnterviewd.

Het resultaat is het als een thriller geschreven boek *White Mischief* (Per-guin, NL, 13,60) – de titel verwijst naar de bijna gelijknamige roman van Evelyn Waugh. In het eerste deel worden de bekende feiten tot en met de moord en het proces weergegeven; in het tweede deel volgen we de onderzoeker op de voet bij

zijn queeste: het bestuderen van de documenten, de problemen om personen op te sporen en ze aan het vertellen te krijgen, en de interviews. Uiteindelijk weet hij tot een sluitende reconstructie te komen en de dader aan te wijzen.

Het hoogtepunt van het boek vind ik de ontroerende confrontatie met Lady Diana, de centrale figuur in de hele geschiedenis. Niet alleen zij, maar alle betrokkenen groeien uit tot boeiende mensen. Een fascinerend onderdeel vormen de foto's: aristocratische figuren met uitgestreken gezichten – de heren onveranderlijk in tropenshorts – terwijl we nu weten wat voor ongelooflijke stouterikken hierachter schuilgaan. Bovendien is het boek voorzien van kaarten, een lijst van hoofdpersonen en een index. Topjournalistiek en zeer spannend. (MB)

VEEN'S NEDERLANDSE THRILLERACTIE!

Maak nú kennis met een aantal Nederlandse thrillers van topkwaliteit – van Theo Capel, Willy Corsari, Bert Hiddema, Hans Neber, Jacques Post en Felix Thijssen – tegen een wel zeer lage prijs!

Bij uw boekverkoper vindt u in de periode 25 mei 1984/22 juni 1984 diverse pakketten met steeds twee thrillers & de speciale vakantiewaard uit-gave GEVAARLIJK TERREIN (met vier hoogspannende verhalen van Theo Capel, Hans Neber, Jacques Post en Felix Thijssen).

PRIJS PER PAKKET

f 19,50

EEN LENTE-ACTIE VAN VEEN, UITGEVERS-UTRECHT

I'll make him an offer he can't refuse

Gezocht, de volgende pockets:

W Appel: The death master, Popular Libr., 1971.
WR Burnett: Conant, idem, 1961.
idem: The cool man, Gold Medal Book, 1968.
JM Cain: Double indemnity, Avon, 1943.
idem: Career in C Major, idem, 1943.
R Chandler: Finger man, idem, 1946.
idem: Five sinister characters, idem, 1945.
idem: Five murderers, idem, 1944.
Lester Dent: Lady in peril, Ace, 1959.
F Nebel: Six deadly dames, Avon, 1950.
R Whitfield: The green ice murders, idem, 1947.
C Woolrich: Savage Bride, Gold medal, 1950.
idem (als Irish): The Doom stone, Avon, 1960.
idem (als Irish): Borrowed Crime, idem, 1946.
idem (als Irish): You'll never see me again, Dell, 1951.
C Bressers: Schommerveld 9, 5751 EA DEUR-NE (04930-14349)

Voor de harde fans van het werk van Evan 'Ed McBain' Hunter verschijnt er sinds juni 1983 een kwartaalijdschrift dat geheel aan deze schrijver is gewijd. Het is (uiteraard) getiteld *The 87th Precinct Report*. Een abonnement kost 8 dollar per jaar over te maken aan: Russell W Hultgren, 425 Merryman road, Annapolis, Maryland 21401, USA

Pockets gezocht uit de periode 1945-1960. Met name de vertaalde reeks Carter Brown met omslagen van Hans Borrebach en de Atlas-Mystery reeks met omslagen van Rein van Looy. Tevens contact gezocht met verzamelaars van Nederlandse pockets om informatie uit te wisselen. E. Meppelink. Bankastraat 46, 7942 VN Mep-pel (05220-58289).

Made in USA & UK

Boeven van binnenuit

In de boeken van SB Hough wordt de misdaad vooral vanuit het gezichtspunt van de misdadiger beschreven. Zijn hoofdpersonen zijn allen het slachtoffer van, soms zeer bizarre, omstandigheden. In *Fear, fortune, father* (Perennial, NL, 12,75) is het nog eenvoudig werkloosheid die de hoofdpersoon van kwaad tot erger drijft, maar *The tender killer* (Perennial, NL, 12,75) komt op het slechte pad door een jarenlang verblijf in de gevangenis na onschuldig te zijn veroordeeld op een aanklacht van verkrachting. In *Sweet sister seduced* (Perennial, NL, 12,75) is het de huiskamerchantage van een zuster die een broer doet besluiten dat hij net zo goed misdadiger kan worden. Net als de andere hoofdpersonen zet hij zich vastberaden aan de verbetering van zijn lot aan de hand van een zorgvuldig uitgestippeld misdadig plan, waar hij vervolgens zelf in verstrikt raakt. Tenslotte blijkt de wereld

er toch anders uit te zien dan voorheen. De schrijver heeft een zeer indringende stijl die enigszins is te vergelijken met die van JM Cain. Door gecompliceerde machtsverhoudingen tussen mensen die aan elkaar zijn verbonden onder een vergrootglas te leggen, worden de meest onwaarschijnlijke zaken waarschijnlijk gemaakt. Helaas bedient Hough zich erg veel van de *monologue interieur* wat de vaart soms uit het verhaal haalt. (FH)

Spionnen onder het bed

The spy's bedside book van de geleerde broers Graham en Hugh Greene (Grana-da, NL, 24,50) is een heruitgave van een boek uit '57 met fragmenten van spionageverhalen, wetenswaardigheden over echte spionnen en zelfs gedichten gewijd aan spionnen. De broers hebben stukken gebundeld van zulke uiteenlopende figuren als Somerset Maugham, Lord Baden Powell (over de waarde van verstoppertje spelen), Conrad, Thomas Mann en WH Auden. Het is allemaal bijzonder amusant, maar toch meer een boek om weg te geven, bij voorbeeld aan iemand waarvan je niet echt de voorkeur kent. Die kan dan verder aan zijn reputatie bouwen door af en toe een interessante anecdote tén beste te geven. Hij moet dan wel bedenken dat de grote hausse in spionageboeken na '57 kwam, maar de anecdote Guy Chapman blijft geschikt om door te vertellen: *'During later years Dreyfus liked to play bridge. One evening his partner remarked that a certain X had been arrested for espionage, and then, realising the tactlessness of his remark, added that he did not suppose there was anything in it. Dreyfus, calmly dealing rejoined: "Oh, I don't know. After all there's no smoke without fire".'* (FH)

In de talrijke spionagetrillers die hij sinds 1972 publiceerde, toonde de Engelsman Ted Allbeury zich keer op keer een zo blinde bestrijder van alles wat Luns en de NAVO niet zint, dat je als lezer van de weeromstuit haast sympathie voor de Russen zou krijgen. Heeft een goede vriend Allbeury ingefluisterd dat hij op deze manier het anti-communisme een slechte naam bezorgt? Zijn nieuwste thriller *Pay Any Price* (Panther, VD, 13,60) wijkt in elk geval radicaal af van al zijn vorige boeken; doordat er geen enkele Russische of anderszins communistische schurk in voorkomt: De boeven zijn deze keer werkzaam bij de CIA en de Britse SIS, en ze houden zich bezig met het doen plegen van politieke moorden door onschuldige en volstrekt onwetende buitenstaanders, die hiertoe gedurende lange jaren onder hypnose worden gebracht. Allbeury probeert de moorden op de Kennedy's en een aantal executies van IRA-kopstukken aan elkaar te koppelen in één

groot epos dat twintig jaar overspant. Hij heeft zich daar behoorlijk aan vertild, want geen van de vele tientallen hoofd- en bijfiguren komt werkelijk tot leven. Als politieke thriller over de moord op Kennedy kan dit boek niet in de schaduw staan van Charles McCarry's *The Tears of Autumn*. (BV)

Troy Bacon, een advocaat uit het zuiden van de VS neemt in *The attorney conspiracy* (Fawcett, VD, 14,75) de verdediging op zich van een CIA-directeur die één van de rijkste mannen van het land heeft vermoord. Bacon doet zijn werk grondig en komt op het spoor van een serie complotten en schijn-complotten, zoals dat om de president van de VS te vermoorden. Het voornemen om de voltallige vergadering van het Hooggerechtshof uit te roeien is bijna wel gereed en dat in een periode (zomer 1976) waarin zowel Dr. King als Bobby Kennedy worden vermoord. Het basiscomplot dat overal aan ten grondslag ligt, is erg aardig bedacht. De vermoorde rijkard ontving zijn startkapitaal uit Moskou en had de opdracht bij iedere verkiezing altijd kandidaten te steunen die jurist waren. Op die manier zou op termijn het gehele Amerikaanse bestuursapparaat vergeven worden van de juristen die het publiek belazeren volgens de letter van de wet (die ze zelf maken). Ooit zou het Amerikaanse volk daar tegen in opstand komen (een theorie voor de marxisten onder ons). (GJT)

Ladylike

Death and the pregnant virgin van ST Haymon (Bantam, VD, 12,75) speelt in een eenvoudige Engelse plattelandsgemeente die overspoeld wordt door pelgrims. Het object van hun devotie is *'Our Lady of Promise'* een reusachtig beeld dat bij toeval is opgegraven. Er ontstaat een hele cultus rondom deze afbeelding van de Zwangere Maagd, waarin een hoop zonderlingen een rol spelen en die door de Anglicaanse kerk met wantrouwen wordt bekeken. Op een kwade dag vindt men aan de voet van het beeld het lijk van een jongedame. Sectie wijst uit dat ze in dezelfde omstandigheden verkeerde als *'Our Lady'*. Het boek is een zeer aantrekkelijke mengeling van fantasie en realisme en hoe onwaarschijnlijk de gebeurtenissen ook lijken, het zou allemaal echt gebeurd kunnen zijn. De hysterie van de gelovigen, het berekende profiteren van de middenstand, de grimmige leedzaamheid van de dominee, het lijkt allemaal net echt. Mevrouw Haymon schijnt zich pas kortgeleden op het genre te hebben gestort. Inmiddels is een tweede detective van haar verscheven en wat mij betreft, mogen er nog vele volgen. (FH)

Death of my aunt van C Kitchin (Perennial, NL, 12,75) is een stokoude recht-toe-rechtaan detective uit 1929, die zich van de latere exemplaren in dit genre onderscheidt door de minutieuze beschrijvingen van alle zeer gevarieerde zieleroseringen die zich aan de hoofdpersoon bij iedere gebeurtenis voltrekken. Malcolm Warren is een jonge makelaar in effecten en tot zijn verbazing ontbiedt zijn rijke tante hem op haar riante buiten, opdat hij haar een financieel advies kan doen. In het bijzijn van haar neef legt ze door vergif het loodje. Om zijn eigen huid te redden probeert hij achter de identiteit van de moordenaars te komen. Hij besluit om volgens boekhoudkundige regels te werk te gaan. (GJT)

Menselijk Geweld

Pamela Harcourt schrijft redelijk onderhoudende thrillers, waarvoor zij kan putten uit de jarenlange ervaring die ze heeft opgedaan bij diverse afdelingen van de Britse Inlichtingendienst. Ook met de gang van zaken op de Engelse ambassades in diverse landen moet ze goed op de hoogte zijn, want deze vervullen in haar verhalen een belangrijke rol. Bij haar vindt men geen duivelse internationale complotten, geen op het nippertje afgewende Derde Wereldoorlog of de laatste technische snufjes op het gebied van de wapenrace tussen de grootmachten, maar intriges van een wat eenvoudiger snit. In **At high**

risk (Futura, VD, 13,60) krijgt een lid van de Engelse ambassade in Parijs het vermoeden dat een van zijn collega's wordt gechanteerd. Hij heeft zijn verdenking al op een vage manier laten doorschemeren bij weer een ander lid, maar voordat hij concreter kan worden vindt hij onder verdachte omstandigheden de dood. De collega gaat zelf op onderzoek uit en ontdekt dat een meedogenloze Japanse terreurganisatie achter de chantage zit. In **The twisted tree** (Futura, VD, 13,60) krijgt een journalist het zwaar te verduren in een denkbeeldige Afrikaanse staat. Hij wordt door guerilla's gekidnapd en omdat zijn halfbroer de Britse minister van Buitenlandse Zaken is, zien ze de kans schoon een groot losgeld en wapens te eisen voor zijn vrijlating. De Britse regering weigert hun eisen in te willigen en als represaille wordt de journalist aan een boom gekruisigd en in de bloedhete zon achtergelaten. Gelukkig wordt hij gered en komt er dan met veel moeite achter dat zijn avontuur ook heel anders kan worden verklaard. Een hoge KGB-functionaris klopt in **Shadows of doubt** (Futura, VD, 13,60) aan bij een Brits geheim agent die verbonden is aan de ambassade in Moskou. Hij vraagt om politiek asyl en biedt in ruil daarvoor uiterst belangrijke informatie aan. Is dit een buitenkansje of gaat het om een lage list van de KGB? Die vraag houdt de gemoederen lang bezig. Al met al is Pamela Harcourt een aardige vondst tussen alle hedendaagse spionage- en avonturenromans. (HKo)

Schots & Hard

William McIlvanney's **The Papers of Tony Veitch** (Pantheon, VD, 12,75) is de tweede thriller waarin hoofdinspecteur Jack Laidlaw uit Glasgow de hoofdrol speelt (het eerste boek heette eenvoudig **Laidlaw**). De sfeertekening van de Schotse stadspenoze is weer voortreffelijk en de plot is redelijk meeslepend. Het enige storende punt is de eenzame heroïek van de hoofdpersoon - onbegrepen zelfs door zijn echtgenote en zijn naaste collega's. Het drama dreigt hier om te slaan in melodrama, en dat is voor een thriller geen aanbeveling. Op het omslag wordt een nogal nadrukkelijke parallel getrokken tussen William McIlvanney en George V. Higgins, de chroniqueur van de onderbuik van Boston. Higgins zul je echter zelden op zulke larmoyante uitgluiers kunnen betrappen. (BV)

Oudere Homo

Thrillerschrijvers die een vaste hoofdpersoon hebben, laten hun held vaak meegroeien met hun eigen levensontwikkeling. Zo ook Joseph Hansen. Was verzekeringsagent Dave Brandstetter in de debutroman **Fadeout** (uit 1970) nog een krasse begin-veertiger, in de twee laatste delen van de reeks, **Skinflick** en **Gravedigger**, (Panther, Vo, 12,30) is hij al lang zo kras niet meer, en begint meer en meer trekjes te vertonen van collega-speurder Lew Archer: brommerig, bemoeizuchtig en zijn buik vol van alle maatschappelijke uitwassen. Maar in zekere zin (en anders dan Archer) heeft hij de mannelijke menopauze goed doorstaan. Nog altijd bezoekt hij met plezier zijn stamrestaurant (zelf mag hij trouwens ook graag een stukje koken), en ook zijn *homosexuele appetit* is, ondanks de dood van zijn vroegere levensgezel, volstrekt niet verdwenen. Daar komt nog bij dat hij sinds de dood van zijn vader één van diens negen (!) weduwen min of meer als zijn dochter heeft geadopteerd en haar gangen zorgvuldig bewaakt. Om kort te gaan, Dave accepteert de ouderdom zoals hij komt, zij het dat er weinig aanleiding meer is voor *bon mots* (vroeger toch ook al niet zijn sterkste punt). De verhalen gaan over moreel verderf, en zo hoort het natuurlijk ook. Zowel in **Skinflick** als in **Gravedigger** voert religieus fanatisme de boventoon, merkwaardig genoeg in beide gevallen aangevuld met de tegenpool (of complement, heren en dames van de psycho-analyse?) seksuele perversie. Het feit, dat daarbij de familiebetrekkingen vakkundig ontrafeld worden; bestempelt Hansen tot een bekwaam exponent van de Ross Macdonald school. (HKg)

Harde Actie

Stick (Avon, VD, 14,75) is de titel van een van de zes romans van Elmore Leonard die bij Avon in paperback verschijnen, het is ook de naam van de hoofdpersoon van het boek. **Stick** speelt zich af in het territorium van Travis McGee, Florida, en daarom wordt Leonard door de Amerikaanse pers nu eens niet alleen met Hammett en Chandler vergeleken maar ook met John D. MacDonald. **Stick** is een kleine, maar gewiekste huurling van drugskonink Chucky Buck die in conflict is geraakt met Nestor Soto, de Al Capone van de Cubaanse gemeenschap in en rond Fort Lauderdale. Als een van Nestors mannen het leven laat, eist Nestor, in de grote Italiaanse traditie, dat Buck een van zijn mannen opoffert om de balans in evenwicht te brengen. Buck besluit dat het slachtoffer **Stick** heeft. **Stick** weet echter te ontsnappen, en zo ontstaat de situatie die het grootste deel van het boek beheerst: de kleine, toch wel sympathieke boosdoener **Stick** versus zijn twee jagers, de neurotische Buck en de geperverteerde Soto.

Unknown Man number 89 (Avon, VD, 12,75) speelt in de buurt van Detroit. Hoofdpersoon is Jack Ryan die voor gerechtshoven en advocatenkantoren dwangbevelen en dagvaardingen bezorgt. Een zekere Mr. Perez schakelt hem in om Robert Leary Jr. te vinden. Deze Perez heeft een merkwaardig beroep: hij spoort aandeelhouders op die zelf niet meer weten dat ze ergens aandelen hebben. Vindt hij ze, dan krijgt hij een percentage van hun nog openstaande uitkeringen. Leary blijkt een buitengewoon geval te zijn: hij heeft al een handvol mensen vermoord maar loopt nog steeds vrij rond omdat hij handig gebruik maakt van de regelingen voor ontoerekeningsvatbare misdadigers. Leonards stijl is die van de routinier: hoog tempo, veel *slang* en *wise-cracks*, vrij stereotiepe karakters. Puur entertainment dus, zo nu en dan alleen geremd door fragmenten waarin Leonard een poging doet tot iets meer diepzinnigheid. (ES)

Dubbelspion

Birch, een Amerikaanse militair die in Tokio is gelegerd wordt in **Convergence** van Jack Fuller (Ballantine, VD, 14,75) als dubbelagent ingeschakeld om een belangrijke KGB-operatie te torpederen. Hij blijkt geknipt voor dit werk en kwijt zich met groot succes van zijn taak. Jaren later ontdekt men dat Birch op eigen gezag weer contacten is gaan onderhouden met de KGB-man waarvoor hij in Tokio zogenaamd werkte. Wordt hij misbruikt of heeft hij bewust voor de tegenpartij gekozen. Het antwoord op die vraag krijgt alle aandacht, terwijl ook het gekonkel binnen de CIA en de psychische misvormingen die het werk voor een

inlichtingendienst *de weeg* brengt, de schrijver bezig houdt. Het verhaal zit knap in elkaar en is goed geschreven, maar een overdaad aan onduidelijk gefilosofeer werkt nogal eens storend. (HKo)

De aanwezigheid van een zgn. mol houdt de gemoederen bezig in **A loyal and dedicated servant** van John Griffiths (Charter, VD, 14,75). Het gaat nu eens niet om de Engelse Geheime Dienst maar om de CIA. Griffiths heeft een verhaal bedacht om zichzelf als een Amerikaanse John le Carré te vestigen en is daar grotendeels in geslaagd. Het reilen en zeilen van de CIA die in rep en roer is geraakt na een geheimzinnige dood aan boord van een zeiljacht van een ex-collega, zet hij goed op papier. Verder heeft hij dezelfde neiging als zijn voorbeeld tot wijldopige beschrijvingen zonder dat die slecht zijn. De intrige is nogal verwarrend omdat het gaat om het ontdekken van dubbelagenten die misschien wel een dubbel-dubbel-agent zijn. (TC)

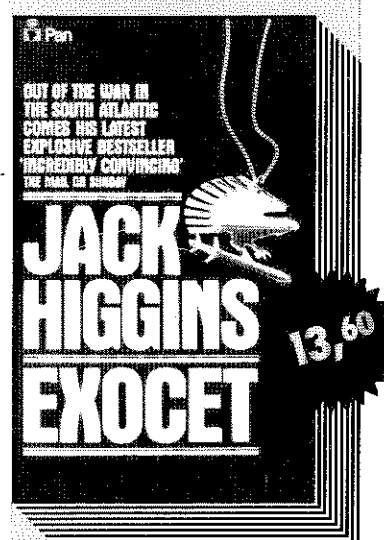
Dialectisch

Van boeken waar dialect in gesproken wordt ben ik nooit een liefhebber geweest. Zinnetjes als *'Hedde 't gehoord? 't Vaorke 'et wier 'ebigd'*, maken mij kopschuw, en vervullen mij met diepe weersin tegen alles wat met plagehutten en het landelijke leven te maken heeft. Goedbeschouwd heb ik daar niet eens iets tegen, maar de schrijver gooit zijn eigen glazen in door niets aan de verbeelding van de lezer over te durven laten. In het begin van het verhaal zeggen dat het zich in de Peel afspeelt is meer dan voldoende, echt waar.

Peter O'Donnell laat in **The night of Morningstar** (Pan, Vo, 12,30) een zekere Willie Garvin met een cockney-accent spreken (*'Blimey, I 'ave 'eard nothing'*) en dat irriteert mij mateloos. Dit boek is het zoveelste deel in de **Modesty Blaise** serie, waarvan ik nu kan zeggen dat ik daar met recht en reden nooit eerder iets van gelezen had. Een bende huurmoordenaars onder supervisie van een drietal gewetenloze geldwolven beraamt een aanslag op een paar staatshoofden die elkaar op een topconferentie zullen ontmoeten. Voor de duidelijkheid: de internationale bende vertegenwoordigt Het Kwade. Modesty Blaise (bloedmooi, supersterk en razend intelligent) en haar side-kick, de voornoemde Garvin (even sterk en slim als zij, een hart van goud, alleen, tja, dat kneuterige accent) vertegenwoordigen Het Goede. (Zie ook T&D 84/1 Kijk uit je doppen) Het verhaaltje is om te huilen zo voorspelbaar en afgezaagd. Misschien dat twaalfjarigen er nog enigszins door geboeid zouden kunnen raken, maar zelfs daar heb ik mijn twijfels over. (BR)

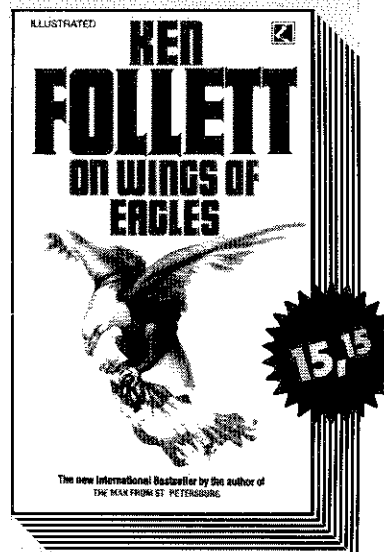

New
in paperback
At all bookstores

Two violently opposing men... one divided woman... and Donner, international tycoon and master arms manipulator in the West, who was out to make puppets of them all...

A new superthriller of explosive violence and soaring passion... his ninth bestseller in a row... count on it! New York Daily News

The stuff of Follett's fiction - a secret penetration into dangerous territory; a dramatic jailbreak; a harrowing overland escape to the Turkish border - and all the more extraordinary because it is fact.

A marvellous, rare, terrific read... a superb edge-of-the-seat true story that is as exciting as a novel! USA Today

van itmar
Importer/Distributor Amsterdam

Jackie Lourens

DOSSIER Kerstnacht

Het tiende boek van de 'Agatha Christie van de Lage Landen'

- 1661 Ze kunnen het niet laten f 5,50
- 1688 Ze vragen erom f 5,50
- 1765 Tussen nu en nooit f 6,50
- 1797 Achter het net gevist f 5,75
- 1855 Was de kat getuige? f 5,75
- 1912 De zaak Beukestein f 5,-
- 1979 Kortsluiting f 6,-
- 2009 Een kwestie van seconden f 5,75
- 2075 De man in de schaduw f 5,75
- 2130 Dossier Kerstnacht f 6,25

Tien mysterieuze zaken die om opheldering vragen.
Hoofdinspecteur Erik Jager en zijn team van rechercheurs gaan aan het werk.

Verkrijgbaar bij de boekhandel

Goedkope Vakantieleeftocht

De opdracht om voor weinig geld zoveel mogelijk boeken voor de vakantie in te slaan, nam ik met genoegen aan. De gewoonte om op koopjes te jagen is mij namelijk met de paplepel ingegoten. Een tante bij wie ik lang gewoond heb, placht de krantjes met aankondigingen van voordelige aanbiedingen te spellen en als haar boodschappenjongen moest ik voor kleine voordeeltjes vaak grote afstanden afleggen. Hoewel ik haar fanatisme lastig vond, heb ik me er nooit voor geschaamd. De middenstand bejegende ons met ontzag. Men wist dat een komma op de verkeerde plek meedogenloos zou worden afgestraft. Mijn vader had de gewoonte om met de belofte van 'een mooi boek' mij tot bijzondere prestaties te willen aansporen. Als dat was gelukt, stelde hij echter een bedrag ter beschikking dat slechts met grote inventiviteit in een boek was om te zetten. Dat werd dan toevertrouwd aan mijn oudere broer die een 'Karl May' op de kop moest tikken bij een tweedehandszaak of op de boekenmarkt. Na lang smeken mocht ik hem tenslotte op zijn tochten vergezellen. In een ongelukkige houding op de bagagedrager gezeten - voetsteuntjes waren nog niet verplicht - verbeet ik manmoedig de pijn achterop de fiets, want met klagen stelde ik mijn ver-

worven gunst in de waagschaal. Zozeer was de bloedsomloop eens afgekneld, dat ik na het afstappen pardoes omviel en slechts na massage weer tot lopen in staat was. Mijn voorkeur voor de lucht van oude boeken en de sfeer van stapels ogenschijnlijk rommelig opgetaste boeken moet toen gevormd zijn. Nog steeds ken ik nauwelijks een groter genoegen dan een tocht langs tweedehandsboekwinkels. Helaas zijn ze hier schaars geworden en daarom droom ik regelmatig van Hay-on-Wye, een dorp op de grens van Hereford en Wales dat één grote second-hand bookshop lijkt. Een génie heeft daar jaren geleden in de in verval geraakte plaats alle leegstaande gebouwen opgekocht en er oude boeken in opgeslagen. De liefhebber kan daar werkelijk dagen achtereen doorbrengen zonder zich te vervelen.

Theo Capel verzocht me om te beschrijven hoe je voor 25 gulden de boekentas voor de vakantie kon vullen. Vol vreugde maar ook verbazing, zei ik: 'Voor 25 gulden kan je minstens twee tassen vullen. 'Goed,' kaaatste hij met een tevreden glimlach, 'doe het dan maar voor een tientje,' en haalde zijn portemonnaie te voorschijn.

Prisma Detectives
Moordboeken
Stuk voor stuk voortreffe-lijk
Vaste prijzen:
f7,90 - f8,90 - f9,90

Bij de boekhandel

Mijn integriteit had me dus precies 15 gulden gekost!

De bestedingskeus was niet makkelijk. In de meeste boekwinkels en warenhuizen staat tegenwoordig naast de kasten met nieuwe boeken ook een bak met uitgeversrestanten. Zo zijn vrijwel alle detectives van Meulenhoff tenslotte verkocht, voor 12,50 per drie. Hier en daar kom je nog steeds restjes tegen. Het vervelende van koppelverkoop is dat je vaak maar met één goed boek naar huis gaat en voor de rest met niemandaltes. Ook de Arbeiderspers heeft op een gegeven moment moeten besluiten een flink deel van de Crime-de-la-Crime-reeks in de ramsch te doen. Aanvankelijk voor 9,90 per deel, maar inmiddels is de prijs gezakt tot 4,95. Een prijs beneden de 5 gulden beschouw ik pas echt als een koopje. De oudere boeken van Joop van den Broek, heruitgegeven door Sijthoff, zijn een tijd terug net boven die prijs weggegaan. Van uitgeverij Loeb komt bijna alles vrij snel in de ramsch, maar je moet er wel op verdacht zijn, dat dezelfde boeken inmiddels ook als nog goedkopere pocket verschenen kunnen zijn. Bij winkels die gespecialiseerd zijn in uitgeversrestanten, zoals de Slegte, heb je nog veel meer keus. Van het zo goedgunstig ter beschikking gestelde tientje kocht ik in de zojuist geopende vestiging in Den Haag twee pockets van Anton Quintana - **Rufus, de Overlevende en Rufus, het kille Ontwaken** - voor 1,45 per stuk. De Slegte huist binnen de muren van wat vroeger de bioscoop Apollo was. Het is er zo mooi en ruim dat de sfeer bijna verloren gaat. Ruiken, doe je hier niet veel meer. Het gewone antiquariaat heeft dan toch mijn voorkeur. Daar schafte ik me aan **Arabeske in Purper** van van Eemlandt en **De Wenteltrap en Onrust op Raubrakken** van Root-haert (elk voor 2 gulden). Van mijn tientje was toen nog 1,10 over. Met zo weinig geld ben je meer op rommelmarkten en fancy-fairs aangewezen. Dergelijke bijeenkomsten zijn bijna een plaag geworden, maar als je goed zoekt en tegen alle ziekten bent ingeënt, kun je er voor weinig geld aardige dingen krijgen. Voor 1 gulden kocht ik van W. Corsari **Voetstappen op de trap** en ook nog **Triptiek voor Moord** van Jan van Gent.

Het zal inmiddels duidelijk zijn geworden dat ik mij tot doel had gesteld de boekentas te vullen met oorspronkelijk Nederlandse titels. De welvaartssuggestie van Theo Capel dat het boeken zouden zijn die je op het vakantieadres kunt achterlaten, wijs ik van de hand. Ik neem ze natuurlijk weer mee terug, samen met de boeken die ik onderweg voor bijna niks te geef zie liggen. Tenslotte heb ik nog een dubbeltje.

Frits Hoorweg

De Man van Cheops

Kort verhaal door Bert Vuijsje

In het onderstaande verhaal is niets verzonnen. Ik heb alleen alle namen veranderd en hier en daar wat gelogen. Ed Polak

De posteditie was al dicht en voor de stad kon ook haast niets meer mee toen Broekman mij naar zijn bureau wenkte. Hij had de telefoon nog in zijn hand en keek mij aan met het verkrampte gezicht van een klerk die eindelijk een goede grap heeft bedacht.

'Zeg baasje Polak,' begon hij, 'ik hoor net van Van Vloten dat er iemand met belangrijk nieuws bij de portiersloge staat. Haal hem even op en ga maar met hem in een hokje zitten, dan heb jij ook eens een primeur.'

'Humor van de chef stad, ook dat nog,' zei ik. 'Alsof het nog niet warm genoeg is. Ga liever eens bij mr. T.C. Holkema informeren wanneer onze hiftetoelag ingaat. Anders krijg je binnenkort nog een exclusief bericht voor de één. Complete Stadsredactie Weigert Werk. Chapeau: Vakbond Onderzoekt Middeleeuwse Toestanden Bij Amsterdams Avondblad.'

Ik knipoogde naar Elly van de steno, die met grote ogen had zitten luisteren, en wilde teruglopen naar mijn plaats.

'Nee, nou even serieus Polak,' riep Broekman. 'Als Van Vloten zegt dat het interessant lijkt, zou het best iets kunnen wezen. We maken tenslotte een krant voor de lezer in de Pijp, dus wie kan het nieuws beter beoordelen dan de portier?'

'De enige lezer in de Pijp die we nog hebben ben ikzelf,' zei ik. 'Wanneer ben jij eigenlijk voor het laatst in de Govert Flinckstraat geweest?' Maar ik sjokte al richting portiersloge.

Van Vloten begon enthousiast te zwaaien toen hij mij zag aankomen. Hij en onze hoofdredacteur mr. T.C. Holkema hoorden tot de weinige medewerkers die het glorieuze verzetsverleden van De Klaroen nog zelf hadden meegemaakt. Mr. Holkema ontleende daaraan zijn staalharde eigenwijsheid, die de krant al tienduizenden abonnees had doen verliezen aan Het Nieuwsblad, onze ex-katholieke, thans hyper-progressieve concurrent aan de overkant van de Weesperstraat. Van Vloten droeg altijd een onduidelijk blauw uniform en maakte graag gewichtige toespelingen op zijn verzetscontacten in de allerhoogste kringen.

'Zo, ouwe BS'er,' zei ik. 'Hoe gaat het met Benno en Poupette de laatste tijd?'

Hij keek me bestraffend aan. 'Gelukkig staan de Prins en ik boven dat soort grappen,' sprak hij plechtig. 'Maar daar gaat het nu niet om. Dit is meneer Dinteloord. Ik heb al even met hem gesproken en hij heeft volgens mij zeer interessante onthullingen.'

Ik stak mijn hand uit naar het kalende mannetje dat terzijde van de deur zwijgend naar ons had staan luisteren. 'Ed Polak, stadsredactie. Gaat u even met mij mee?'

'Eigenlijk is het meer wereldnieuws dan stadsnieuws,' zei het mannetje. Hij hakkelde een beetje en zijn ogen schoten zenuwachtig heen en weer tussen Van Vloten en mij. 'Het gaat over het herschrijven van de jongste geschiedenis, dus ik weet niet of meneer Polak...'

'Dat is Polak best toevertrouwd,' zei Van Vloten zelvend. 'Laatst heeft hij dat schandaal bij de Stadsreiniging ook tot de bodem toe uitgezocht. Gelooft u mij, meneer Dinteloord, als er één speurneus op onze redactie is die dit nieuws boven water kan brengen, dan is het Ed Polak wel.'

Ik ging Dinteloord voor naar een van de bedompte spreekkamertjes naast de sportredactie. Hij legde een versleten leren aktentas tussen ons in op tafel en zei: 'Hoeveel weet u van Adolf Hitler?'

'Bedoelt u die van de zes miljoen?' vroeg ik.

Dinteloord vertrok geen spier. 'Zeker,' sprak hij ernstig. 'De bloedorstigste tiran die de twintigste eeuw heeft opgeleverd.'

'Nou, Stalin kon er anders ook wat van,' zei ik.

'Ja, meneer Polak, maar die is dood en begraven,' zei Dinteloord. 'Hier in deze tas heb ik nieuws over Hitler dat de wereld versteld zal doen staan.'

Ik zuchtte. 'Laat u het dan maar eens zien.'

Dinteloord opende zijn aktentas en haalde er een groot formaat dictaatcahier uit. Op het etiket stond in net schuinschrift: 'Het Geheim van de Grote Pyramide.' En eronder: 'Door G. Dinteloord'.

oord.' Hij sloeg de eerste bladzijde op en draaide het cahier zodat ik het zou kunnen lezen. Het papier was bezaaid met getallen, formules en figuren die ik mij vaag herinnerde van de stereometrie-les op de hbs. Daartussen stonden allerhande tekeningen die me deden denken aan de menukaart van het Egyptische restaurant op het Singel, waar ik wel eens ging eten.

'Meneer Dinteloord,' zei ik, 'hier kan ik geen chocola van maken.'

'Maar ziet u het dan niet? Isis staat hier in het quadrant van Osiris. En de bissectrice van Cheops valt precies samen met de stralen van de ondergaande zon boven Mycene. De afstand tussen die twee is precies 1933 meter!' Hij keek me triomfantelijk aan. 'Nu denkt u natuurlijk: ja, dat is oud nieuws, dat heeft Basil Steward in 1925 ook al voorspeld in zijn standaardwerk The Great Pyramid. Maar ik ben een stap verder gegaan. Als we Horus verbinden met Seth en het kwadraat van de omtrek nemen, valt de loodlijn exact tussen de Sfinx en Cheops. En u weet net zo goed als ik, dat dit maar één ding kan betekenen: hij is niet dood, hij leeft!'

Dinteloord sloeg het cahier dicht en pakte zijn aktentas weer in. 'U begrijpt nu misschien waarom ik met mijn ontdekking naar De Klaroen ben gekomen. Ik lees uw krant al sinds 1943 en ik vind het niet meer dan rechtvaardig dat juist een verzetskrant als eerste met dit nieuws komt. Als u de zaak nu eerst eens met uw hoofdredacteur bespreekt, vertel ik u volgende keer de rest. En ondertussen: mondje dicht, meneer Polak, maar dat hoeft ik u als journalist natuurlijk niet te zeggen. U en ik zouden het allebei toch vreselijk vinden, als die collaborateurs van De Sirene met deze primeur gingen strijken.'

Tien minuten later stond ik weer bij het bureau van Broekman. 'Een mooie mafkees was dat, zeg. Die Dinteloord is de zoveelste gek die kan bewijzen dat Hitler nog in leven is. Hij dreigde zelfs dat hij met zijn verhaal naar De Sirene zou lopen.'

Broekmans gezicht kreeg een peinzende uitdrukking. 'Ik zou die story nog maar even vasthouden,' zei hij. 'Herinner je je nog dat verhaal van die vrouw met drie borsten? Daar voelden wij ons hier op De Klaroen ook allemaal ver boven verheven. Maar toen De Sirene er de drie mee opende, stonden we toch raar te kijken. En helemaal toen Lido van Dalen datzelfde item de volgende dag in TV-Aktueel had. Weet je wat de ellende met de journalisten van tegenwoordig is? Jullie zijn niet meer nieuwsgierig, jullie denken dat je het al weet. Maar de lezer in de Pijp zou daar wel eens heel anders over kunnen denken, baasje Polak.'

'De groeten aan Martin Bormann,' zei ik. 'Ik ga naar het café.' Aan de tap van Westerman, onze stamkroeg aan de Amstel, blies ik stoom af tegen mijn vriend en collega-verslaggever Joris Coppens. 'Die klootzak is nu echt te ver gegaan!' riep ik voor het hele café duidelijk hoorbaar. 'Je gelooft het niet, maar die idioot van een Broekman wil dat ik Adolf Hitler opspoor. Het wordt echt tijd dat ik ga free-lancen.'

'Nog een pint voor mij en een whisky met ijs voor meneer Polak,' zei Joris met zijn vriendelijke Vlaamse tongval tegen Koos achter de bar. 'Ach jongen, je kent Broekman toch langer dan vandaag. Morgen komt er iemand met foto's van het monster van Loch Ness en dan is hij deze hele zaak vergeten.'

'Ik help het je hopen,' zei ik.

Half negen de volgende morgen werd ik verwelkomd door een stapel ouderwetse rotklusjes op mijn bureau. Een paar onbenullig-

ge knipsels uit De Sirene van die ochtend, die ik moest natrekken in het kader van de 'verantwoorde, onafhankelijke berichtgeving' waar De Klaroen zich op beroemde. Een aankondiging van een gemeentelijke persconferentie, waarvan een kind kon zien dat er geen letter nieuws uit zou komen. En alsof mijn koppijn nog niet vlammend genoeg was, had Broekman er een kladje met een persoonlijke boodschap bij gedaan: 'Vergeet je onze scoop niet?'

Tegenover mij keek Joris ook al niet erg fris. We hadden het laat gemaakt gisteravond, van het ene vervelende café naar het andere. Het eindigde ermee dat ik nota bene Joris nog moed moest inspreken: over zijn heimwee naar Antwerpen en zijn uitzichtloze verliefdheid op Elly van de steno, die haar hart had verpand aan een dienstweigeraar in de gevangenis.

Klokslag negen uur kwam Elly binnentrippelen. De ochtendzon zette haar sierlijke meisjesbenen onder het nauwe spijkerrokje in een verzengende gloed, en ik zag dat het Joris bijna te veel werd. Hij knipperde verwaasd met zijn ogen, alsof hij in het licht van duizend zonnen keek.

'Waar gaan die beentjes naar toe?' riep ik om de spanning te breken.

'Hè?' zei Elly niet begrijpend. 'Naar de steno natuurlijk.' En ze was al doorgelopen.

'Zie je nou,' zei ik zo vaderlijk mogelijk tegen Joris. 'Die meid is toch niks voor jou. Laat haar nou rustig ongelukkig worden met die totaalweigeraar van haar.'

Op dat moment ging mijn telefoon. 'Pompkliniek, met Van Bemmelen,' zei ik in de hoorn.

'Ik had naar Ed Polak gevraagd,' zei een aarzelende vrouwstem.

'Ben jij dat niet, Eddy?'

'Ja, dag ma,' zei ik.

'Waarom doe je dan zo raar?'

'Ik heb gisteren een drukke dag gehad en vandaag wordt nog veel drukker, ma,' zei ik.

'Ik wou vragen of je vanavond komt eten. Je broer de dokter is er ook, met Selma en de kinderen. Het zou leuk zijn om de hele familie weer eens op een vrijdagavond bij elkaar te hebben. We hebben je al zo'n tijd niet meer gezien, Eddy.'

'Ik heb jammer genoeg al een afspraak met de burgemeester, ma. Ik ga wild zwijn met roamsaus eten in Le Cochon d'Or, met garnalensoep vooraf.'

Het was even stil aan de andere kant. 'Ik weet nooit of je dat soort dingen nou meent of niet, Eddy. Maar je doet er je vader en mij in elk geval een hoop verdriet mee.'

'Toen nou ma,' zei ik sussend. 'Je weet dat ik het niet zo kwaad bedoel. Ik kom heus gauw eens langs, als het niet meer zo druk is op de krant. En nu moet ik echt aan het werk, ma.'

Terwijl ik ophing zag ik dat Broekman vijf meter verder met de telefoon tegen zijn oor verwoed zat te knikken. 'Jazeker meneer Dinteloord,' hoorde ik hem zeggen, 'we hebben de kwestie hier op het hoogste niveau besproken en De Klaroen is zeer geïnteresseerd. Ik stuur onze reporter onmiddellijk naar u toe. Koningshoef 554, zei u? Met een half uur is onze man bij u.'

Hij draaide zich enthousiast naar mij om. 'Zeg baasje Polak, werk aan de winkel. Laat Coppens die persconferentie straks maar doen. Ik heb het helemaal voor je geregeld, je komt in een gespreid bedje. Dinteloord wil nu alles vertellen!'

'Maar het is toch allemaal onzin,' zei ik. 'Ik heb je gisteren toch al

verteld dat die man stapelgek is. Maken we hier nou een serieuze stadskrant of een dagelijkse bijlage bij de Bres-Planète?'

'Dat is nou precies de arrogantie die mij al zo'n tijd bij jou ergert, Polak.' Broekmans stem had een dreigende ondertoon gekregen.

'Je denkt toch niet dat ik achterlijk ben? Het doet er geen reet toe of Hitler dood is of in het eerste van Ajax speelt. Die Dinteloord, dat is de story! Heb je wel eens van human interest gehoord? De lezer in de Pijp wil over mensen lezen, Polak, en die Dinteloord is een mens met een verhaal. En nou als de bliksem naar de Bijlmer, Koningshoef 554, je scoop zit al op je te wachten.'

Met een snelheid van precies dertig kilometer per uur tufte ik op mijn Peugeot naar Duivendrecht. In de stad had ik meestal weinig moeite met de hilariteit die mijn brommer bij autorijdende collega's opwekte. Ik schoot lekker op terwijl zij in de file stonden, ik zette mijn Peugeot voor de deur van het café terwijl zij bonnen kregen of werden weggesleept, en ik kon 's nachts vredig naar huis rijden terwijl zij voortdurend moesten uitkijken of de blaaspijp niet loerde.

Maar nu, in de benauwde hitte op de kronkelweg naar de Bijlmer, begon ik voor het eerst de voordelen van een Panda te overwegen. Elke auto die mij voorbij raasde blies een wolk verstikkende uitlaatgassen in mijn gezicht. En mijn kater werd er al helemaal niet beter op, toen ik in het niemandsland tussen Duivendrecht en de Bijlmer zo ongeveer van de weg werd gereden door de open Porsche van een blitzer met een blond stuk naast zich.

Waarom moest ik ook weer zo nodig journalist worden? 'Dat is toch armoe troef, jongen,' had mijn vader destijds gezegd. 'Ja pa, maar het is zo'n interessant leven,' had ik geantwoord. Gratis naar de film en de hele dag beroemdheden om je heen. En facinerende interviews met grote denkers als G. Dinteloord. Als ik dat aanbod om leerling-copywriter bij TRIP '79 te worden had aangenomen, reed ik nu vast al in een Alfasud.

Kikkenstein, Kruitberg, Kleiburg, en daar was eindelijk Koningshoef. Ik zette mijn Peugeot op zijn standaard en liep de hal in. Het duurde een halve minuut voor Dinteloord op mijn bellen reageerde. 'Bent u dat, meneer Polak?' klonk zijn geknepen stem uit het luidsprekertje. 'U moet de lift nemen naar de tiende verdieping.'

Dinteloord had zijn flat ingericht volgens de Wehkamp-catalogus van 1937. Zware fauteuils, een kloostertafel met een Perzisch tapijtje, een mahoniehouten boekenkast waarin achter glas zijn bibliotheek pronkte: Lou de Jong, Presser, Weinreb en de complete werken van Hans Helmuth Kirst en Theodor Plievier. Aan de muur hing een affiche van de piramiden naast een geweer met een roestige bajonet. De dichtgetrokken pluche gordijnen zorgden ervoor dat zon noch frisse lucht het vertrek kon binnendringen.

'Blijft u een kopje thee, meneer Polak?' vroeg Dinteloord nadat hij me een slap en vochtig handje had gegeven.

'Ja, zonder suiker graag. En zou er misschien een raam open kunnen?'

Hij schoof de gordijnen opzij en opende de deur naar het balkon. Buiten zinderden de onafzienbare flatwanden van de Bijlmer in de middagzon, een staaltje van architectonische verbeeldingskracht dat de oude Egyptenaren vermoedelijk niet graag op hun geweten hadden willen hebben.

Dinteloord kwam met de thee terug uit de keuken en ging tegen-

over mij aan tafel zitten.

'Zullen we dan maar, meneer Dinteloord,' zei ik terwijl ik mijn notitieblok opensloeg. 'Begint u maar bij het begin.'

Hij stond op en haalde zijn dictaatcahier uit de boekenkast. 'Ik heb u de vorige keer al verteld van Isis en Osiris en de loodlijn tussen Seth en Horus. Nou, als we nu een rechte lijn trekken naar de tombe van Cheops, dan zien we dat...'

'Meneer Dinteloord,' onderbrak ik hem, 'dat kunnen de lezers van De Klaroen nooit volgen. Vertelt u liever eerst eens hoe u er zo toe gekomen bent.'

Hij richtte zijn nerveuze oogjes voor het eerst rechtstreeks op mij. 'Wilt u dat werkelijk weten, meneer Polak?' De woorden kwamen er sissend uit. 'Iemand met zo'n naam hoeft ik dat toch niet uit te leggen? U weet toch wel wat uw rasgenoten veertig jaar geleden hebben uitgevreten? De grootste lastercampagne uit de historie. Met als hoogste doel moord, meneer Polak. Moord op Adolf Hitler, de enige man die de wereld kon redden! Maar het is jullie niet gelukt. Hitler is niet dood! Ik ben het instrument waardoor hij voortleeft. En ik ga nu het werk afmaken dat hij niet kon voltooien.'

Sneller dan ik voor mogelijk had gehouden was Dinteloord opgesprongen en had hij het geweer van de muur gerukt. Zijn schreeuwen was overgegaan in incoherent geraas, maar de manier waarop hij met de bajonet op mij afkwam sprak duidelijkke taal.

Ik had een stoel gegrepen en een paar seconden lang draaiden we loerend om elkaar heen. Mijn ogen waren gericht op de deur naar de gang, maar Dinteloord gaf me geen kans die kant uit te vluchten. Stap voor stap dreef hij me in een hoek en met een onverwachte beweging wist hij de stoel uit mijn handen te stoten.

Ik rende richting balkon. Dinteloord stoof achter mij aan, de bajonet in de aanslag. Zijn woedende getier bereikte een climax met een triomfantelijk 'Sieg Heil!' Het waren zijn laatste woorden. In zijn vervoering had hij zijn snelheid verkeerd geschat en hij dreunde met volle kracht tegen het balkonhek. Het geweer bleef haken tussen de spijlen en viel kletterend op de vloer. Dinteloord maakte maaierende armbewegingen en sloeg toen voorover de diepte in.

De doffe klap kwam later dan ik gedacht had en werd gevolgd door stilte. Met twee verkrampde handen op de balustrade keek ik naar beneden. Tien verdiepingen onder mij werd de groenstrook eventjes onderbroken door een langzaam uitvloeiende rode vlek.

Ik wankelde naar binnen om de politie te bellen.

Om drie uur liet ik me door Koos aan de tap van Westerman een dubbele whisky inschenken. Met het glas in de hand liep ik naar de telefoon.

'Give me rewrite, on the double!' riep ik tegen de telefoniste van De Klaroen. Ze had na maanden geleerd dat ze me dan meteen met Broekman moest doorverbinden. Het duurde even, want hij bleek in conferentie met mr. T.C. Holkema.

'Hitler is toch dood,' zei ik toen ik hem eindelijk aan de lijn had. 'Geen nieuws, geen verhaal.'

Een minuut later stond ik te kotsen in de stinkende wc van Westerman.

THRILLERS & DETECTIVES
BESTELFORMULIER

Stuur onderstaande boeken aan:

NAAM: _____

ADRES: _____

PLAATS: _____

	SCHRIJVER	TITEL & PRIJS
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		

bedrag boeken

extra voor verpakking en verzending

totaal

Kosten van verpakking en verzending zijn:

voor bestellingen

tot f 25,—: f 3,50

tussen f 25,— en f 50,—: f 2,75

boven f 50,—: f 2,—

Als betaling heb ik bijgesloten een
girobetaalkaart/een betaalcheque
tnv Thrillers & Detectives, Amsterdam

De bestelling wordt via de PTT bij u bezorgd

NB: Alle boeken zijn ook gewoon via iedere boekwinkel te koop

S I G N A L E M E N T

Thrillers & Detectives verschijnt 5 maal per jaar, in januari, maart, juni, september en november. Een abonnement voor 5 nrs. kost f 13,45, over te maken op postgiro 5013940 tnv Verzending-boekhuis De Thriller te Amsterdam. Het gaat dan met het eerstvolgende nr. in.

Voor België kost een abonnement 375 fr. (incl. porto). Betaling dient vooraf te geschieden op PCR 000-0592006-15 tnv Boekhandel Walry, Zwijnaardse steenweg 6, 9000 Gent. Via deze boekhandel zijn ook losse nrs. te koop voor 75 fr. (excl. porto).

Voorgaande nrs. zijn te verkrijgen door overmaking van f 3,50 per nr. (incl. extra porto). Sommige nrs. zijn uitsluitend nog als fotokopie te krijgen. Geef aan als men dat niet wenst.

Alle boeken die in Thrillers & Detectives worden besproken, zijn in iedere boekhandel te krijgen en desgewenst ook via Thrillers & Detectives leverbaar. De bestelbon op deze pagina kan daarvoor (als voorbeeld) dienen.

Een abonnement dient vooruit te worden betaald. Maak hiervoor zoveel mogelijk gebruik

van de toegezonden acceptgiro. Het zenden van een rekening kost f 1,25 aan administratiekosten.

In Nederland is Thrillers & Detectives op diverse plaatsen los te koop. De prijs per nummer wordt door de wederverkoper vastgesteld met een minimum van f 3,25.

Aan dit nummer werkten mee: Marianne Bernard, Martijn Daalder, Frits Hoorweg, Hans Knechtmans, Hans Kooijman, Coefje Leeman, Martin Lodewijk, Jacques Post, Beatrijs Ritsema, Ed Schilders, Gert-Jan Thomassen, Bert Vuijsje en Wim Voster.

Eindredactie: Theo Capel
Vormgeving: Steye Raviez
Grafische verzorging: GCA Drukwerk

Alle correspondentie te richten aan: Thrillers & Detectives, p/a Nic. Maesstraat 139hs, 1071 PX Amsterdam

VD: importeur van Ditmar
NL: importeur Nilsson & Lamm

In het septembernummer: Hoe het verder ging met Jake Hunt. Profiel van Ross Thomas

Kijk uit je Doppen

Rip Kirby – getekend door de in 1956 verongelukte Amerikaan Alex Raymond – is zonder twijfel de meest stijlvolle en best geklede detective uit de stripgeschiedenis. Rip Kirby, Tweede Wereldoorlogveteraan en criminoloog, is de eeuwige vrijgezel, een intellectueel en dus een pijproker. Hij heeft een butler, geniet van de goede dingen in het leven – zoals klassieke muziek – en doet dat beschaafd en elegant. Een hulpvaardig en wiskrachtig wereldburger die de vele dames om hem heen met zijn *savoir-vivre* het hoofd op hol brengt.

Rip Kirby is dan ook een strip met ‘*human interest*’, maar niet op de wijze die we uit de hard-boiled private eye-literatuur gewend zijn. Verliefde rijke meisjes, playboys, kinderloze miljonairsvrouwen die een babietje stelen... Hoewel Kirby een buitenbeentje is – hij is immers zoveel *slimmer* dan zijn omgeving – beweegt hij zich met opvallend gemak door society kringen.

De verhalen gaan overigens bij vlagen iets te ver in hun goedkope sentimentaliteit, maar het is één van de verdiensten van Alex Raymond dat hij een grote variatie in plots en verhaalopbouw weet te bewerkstelligen. Het spreekt echter vanzelf dat het de lezer nooit echt moeilijk wordt gemaakt.

Dit mengsel van spanning en zoete romantiek sloeg direct na de oorlog aan bij het grote publiek. De sierlijke en heldere tekenstijl – zo onmisbaar voor een goede krantenstrip – vergrootte de aantrekkingskracht van Rip Kirby alleen maar, hoewel de plaatjes soms behoorlijk zijn volgetekend met onnodige details en tekstballonnen. Het tekenwerk van Raymond valt echter vooral op door een uitgekende lichtwerking: schijnbaar achteloos gepenseelde schaduwpartijen in fijne pentekeningen die er ook zo ‘makkelijk’ uitzien.

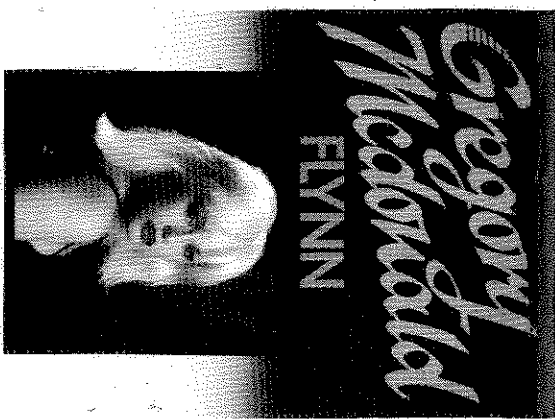
Het succes van Kirby verbaasde de krantenbazen. De keurige, wat saaie Kirby stond in fel contrast met Alex Raymond's eerdere stripfiguren. Hij lijkt wel wat op Ellery Queen, zonder die hinderlijke vader en met iets meer libido. Rip Kirby was een late strip van Raymond. Hij debuteerde in de tweede helft van de twintiger jaren. Na de beurskrach in '29 stond hij samen met Dashiell Hammett aan de wieg van Secret Agent X-9. Enige jaren later creëerde hij de nog altijd mateloos populaire ruimtevaarder **Flash Gordon**. In tegenstelling tot deze stripheeld heeft Rip Kirby in Nederland nooit enig succes van betekenis gehad, ten onrechte. Rip Kirby is nog altijd een strip die nostalgische herinneringen aan de vijftiger jaren oproept, toen mensen nog alle reden hadden om zich aan rijkdom en welvaart te vergapen.

De liefhebber kan zijn keus maken uit diverse Rip Kirby-uitgaven. Gespecialiseerde stripwinkels hebben zeker het een en ander in voorraad.

Martijn Daalder

Kort Amerikaans

Sinds de dagen van Pavlov is het laatste middel van de desperate reclameman een mooie meid (Pavlov deed zijn onderzoek overigens met honden die zich van mooie meiden niets aantrokken). Als je geen idee hebt van de kwaliteiten van je product of niet goed weet wat je product aantrekkelijk maakt voor de potentiële koper, probeer dan een diffuse begeerte op te wekken door een halfontklede pin-up het product te laten omarmen, strelen of gewoon vasthouden. Zo moet de uitgever van Gregory Macdonald ook hebben gedacht. Flynn is een van de twee seriehelden van de auteur. Hij is een vreselijke puritein die het enigszins leibelberige type op de onslag vast links zou laten liggen.

An explosive mystery
from the bestselling author of *Fletch*

Titel	Thema	Sex	Geweld	Opvoedende waarde	Oordeel
Margery Allingham <i>Dancers in mourning</i> Bantam, VD, 10,90	Engelse topdanser krijgt allerlei ongelukjes tot aan moord toe	Niet de moeite waard	Met mate	Inzicht in het leven in de dertiger jaren	Vijftig jaar terug kon men ook al schrijven, maar nu wel gedateerd (WV)
Hampton Howard <i>Wartors</i> Avon, VD, 14,75	Amerikaans geheim agent wordt schrik in eigen kring	De agent moet halsoverkop zijn vriendin in de steek laten	Maak de agent niet boos	Slimme opzetjes keren zich tegen jezelf	Goed mengsel van harde actie en morele verontwaardiging (TC)
Gregory Macdonald <i>Flynn</i> Hamlyn, VD, 10,60	Vliegtuig ontploft	Flynn's zoon wordt geïnticeerd	Alleen op grote schaal	Terrorisme regereert, maar (zie onder)	Amusant, maar gemaakt (FH)
Gregory Macdonald <i>The duck passes Flynn</i> Hamlyn, VD, 10,60	Stad wordt ontruimd	Flynn weerstaat alle verleiding	Individu lijkt onkwestbaar	Je moet overal om kunnen lachen	Erdriet, goed geschreven, soms te traag (BV)
Julian Rathbone <i>A spy of the old school</i> Panthleon, VD, 12,75	Nieuwe variaties op Philby en Blunt	Nooit goed losgekomen van de kostschoolsteer	Vooraf omslachtig	Schoonmaker blijft bij je leest	Traag en pretentius (Hko)
John R Saul <i>Baraka</i> Granada, VD, 13,60	Illegale wapenhandel door medewerker van grote oliemaatschappij	Veel naar de hoeren	Wenig spectaculair	Kruisraketten toch maar plaatsen	Onderhoudend, maar ongeloofwaardig (Hko)
Peter Scott <i>A feast of vultures</i> Pinnacle, VD, 14,75	Russische poging tot hereniging van een communistisch Duitsland	Wordt gemakkelijk over gepraat	Hangt voortdurend in de lucht	Mannen pas op voor de penopauze	Amekhtig verhaal van uitgestoten Engels parlementslid (TC)
John Stonehouse <i>Breach of security</i> Coronet, VD, 15,15	Onraad in de Europese Gemeenschap	Niet bij vrouw, maar wel bij vriendin	Vooraf de bureaucratie slaet toe	Verdring nooit traumatische jeugdervaringen	In potentie aardige intrige, maar verpest door Bommelachtige stijl (BR)
Trevelian <i>The summer of Katya</i> Ballantine, VD, 13,90	Jonge arts vat liefde op voor geheimzinnig meisje	Tot zijn spijt komt het niet verder dan één tongzoen	Enkele gewesenschoten	Enige wetenswaardigheden over het Hooggerichtshof	Goed verhaal, met een teleurstellende dader (GJT)
Margaret Truman <i>Murder in the Supreme Court</i>	De Raadsheeren worden geachtend door een onderknuppel	Afsandelijk beschreven, maar speelt belangrijk mee	Geen, afgezien van de moord zelf	Perfekte misdaad bestaat niet	Gedateerd, maar nog steeds leesbaar (Hko)
Cornell Woolrich <i>Rear window</i> Ballantine, VD, 12,75	Vijf uiteenlopende verhalen	Afwezig	Niet meer dan nodig		